

Ribniške novice

Glasiło Občine Ribnica na Pohorju

Maj 2017, številka 17

Divji petelin

PREJEMNIKI PRIZNANJ ZA LETO 2017:

Priznanje Občine Ribnica na Pohorju:

ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU

Zlata plaketa Občine Ribnica na Pohorju:

MAJDA PUŠNIK

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju:

PROJEKT »KMETIJA TETE LENE«

Kazalo

PRIZNANJA.....	6	OBČINSKA ORGANIZACIJA ZB ZA VREDNOTE NOB RIBNICA NA POHORJU	27
40 LET ŠPORTNEGA DRUŠTVA RIBNICA NA POHORJU	8	V VSAKEM IZMED NAS JE PRIČAKOVANJE, KI GA IMENUJEMO UPANJE. (Platon).....	28
DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL.....	9	V SPOMINU SE VRNIMO NAZAJ	29
ŠD HUDI KOT V LETU 2016.....	10	POHORSKA ZARJA.....	30
OD IDEJE DO NJENE URESNIČITVE - NA KMETIJI TETE LENE	12	PRIZNANJE IN PLAKETA OB 150-LETNICI RDEČEGA KRIŽA SLOVENIJE.....	30
POGLED V MODRO	14	STOKRAT JE DAROVAL KRI	31
70 LET AKTIVA ŽENA JOSIPDOL.....	15	SANACIJA LIPOVEGA DREVOREDA V JOSIPDOLU.....	32
OBLETNICA DRUŠTVA, IZDAJA ZBORNICA IN STOTA PREDSTAVA SO ZA NAMI	16	KRALJ IN PRINC S POHORJA	33
MOŠKI PEVSKI ZBOR »DANES«	17	NA PLANINKI	33
130 LET ORGANIZIRANEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA NA RIBNIŠKEM POHORJU.....	17	SOSEDSKA TRADICIJA	34
OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA SEVERČKI	19	Z GIBANJEM DO BOLJŠEGA POČUTJA.....	34
»RESTALI« SMO KROMPIR.....	20	RADOST LJUBEZNI	35
USPEŠNE NA KMEČKIH IGRAH	21	SPRAŠUJEM SE.....	36
VZPON NA GROSSGLOCKNER.....	22	10. OBLETNICA ROČNODELSKEGA KROŽKA ČEBELICE.....	37
TURISTIČNO - INFORMACIJSKI CENTER	24	90 LET MARTE MIKLAVC	37
NAJMLAJŠI OBČANI, ROJENI V LETU 2016.....	24	GLASBA NA PRIREDITVAH V JOSIPDOLU SKOZI ČAS.....	38
RADOVEDNOST	25	VOJAŠKO CIVILNO SODELOVANJE	40
USTVARJALNA DELAVNICA Z BABICAMI IN DEDKI.....	25	PROGRAM PRIREDITEV OB 17. OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE RIBNICA NA POHORJU.....	41
DAN DRUŽENJA IN IZLET NA KMETIJO »TETE LENE« Z VRTCEM BREZNO, PODVELKA, OŽBALT IN KAPLA	25	NAGRADNA KRIŽANKA	42
OBISKALA NAS JE HIŠKA EKSPERIMENTOV.....	26	IZID 17. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI.....	43
ZLATO PRIZNANJE NA TURISTIČNI TRŽNICI	27		

VABILO NA SLAVNOSTNO SEJO

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Vabim vas na slavnostno sejo Občinskega sveta ob 17. občinskem prazniku v četrtek, 18. maja 2017, ob 18. uri, ki bo v dvorani Osnovne šole Ribnica na Pohorju.

Župan
Srečko Geč

Izdajatelj in založnik: Občina Ribnica na Pohorju, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju

Gradivo so zbrali in uredili: Srečko Geč, Alenka Klemenc Kovač, Doris Rižnik Solero, Nataša Urbanc, Mira Hudernik, Helena Eman
Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Fotografije: arhiv društev, občine in posameznikov **Naslovnica:** Alojzij Klančnik

Oblikovanje: Janez Grabec, s.p., **tisk:** MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Številka: 17

Leto: maj 2017

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICE IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENI SODELAVCI IN PREJEMNIKI LETOŠNJIH PRIZNANJ!

Obeležili smo 130 let organizirane kulture

V veliko veselje in čast mi je napisati uvodne misli k letošnji izdaji Ribniških novic. Tudi zaradi tega, ker menim, da smo delali preteklo leto dobro, da smo uresničili velik ali pretežni del načrtovanega, poleg tega pa znali prisluhniti vsakodnevnim težavam občanov in občanov in jih sproti tudi reševati.

Tudi letos se ne moremo pohvaliti, da smo iz državne blagajne dobili pričakovano. Dejstvo je, da dobivamo manj, kljub temu da na občine vedno znova prenašajo obveznosti, za katere bi vlada morala zagotoviti tudi sredstva. Poseben problem pa je tudi črpanje denarja iz kohezijskih sredstev v obdobju 2014–2020, saj smo že v letu 2017, pa je država uspela počrpati le en odstotek sredstev, ki so na voljo Sloveniji, saj pristojni organi še niso pripravili razpisov za projekte, kjer bi lahko občine odigrale aktivnejšo vlogo. Zato smo se morali zanašati predvsem na lastna sredstva, ki pa so tako majhna, da večjih projektov ni mogoče uresničevati.

Pa vendar imamo tudi letos kar nekaj razlogov za zadovoljstvo ob uresničevanju proračuna, jasen pogled naprej in razlogov za praznovanje. V zaključni račun Občine Ribnica na Pohorju smo zapisali, da smo v s snegom bogatem letu porabili za vzdrževanje cest dobrih 130.000 evrov.

Popravilo dotrajanega asfalta

Zavedamo se, da nimamo najboljših cest, a trudimo se obdržati sedanji standard, posebej na gozdnih cestah, in omogočati še znosno prometno infrastrukturo.

Kratek odsek asfalta, a prahu ne bo več

Na področju obrambe in za ukrepe ob izrednih razmerah smo porabili slabih 29.000 evrov. Ni veliko, če upoštevamo, da s tem denarjem podpiramo delovanje Gasilskega društva, na katerega člane smo lahko upravičeno ponosni vsi prebivalci naše lokalne skupnosti.

Za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja smo namenili 55.000 evrov, posebej pa še dobrih 35.000 evrov za razvoj gospodarstva, spodbujanje razvoja turizma in subvencije omrežnin.

Potapljanje na nadmorski višini preko 700 m

Največjo naložbo v prihodnost smo v preteklem letu izvedli v Josipdolu. Z lastnimi sredstvi smo zgradili čistilno napravo za 300 populacijskih enot. Letos in v prihodnjih letih nas čaka ureditev razvoda odpadnih voda po Josipdolu, ki pa ga ne bo moč zaključiti v enem letu. Razlog je v pomanjkanju denarja, saj država namenja pomoč pri izgradnji le tistim, ki imajo več kot 2000 populacijskih enot, kar je nerazumljiva neumnost. Eden od razlogov pa je tudi še vedno nedokončno rešena denacionalizacija in zaradi tega nezmožnost nakupa zemljišč ali pridobitev stvarnih služnosti. A menim, da smo na pravi poti, ker varovanju okolja posvečamo tako posebno pozornost. V proračunu smo predvideli tudi pomoč vsem, ki bodo gradili male čistilne naprave, ker ne spadajo v območja aglomeracije, oziroma tista območja, kjer se ne bo gradilo večjih čistilnih naprav.

Čistilna naprava Josipdol v izgradnji

Popolna obnova stanovanja

Popolnoma smo obnovili eno stanovanje in ga tudi že namenili mladi družini, zamenjali pa smo nekaj stavbnega pohištva na naših objektih, tako da v tem trenutku ni prosilca za tovrstne posege v stanovanja v lasti občine. Tudi obnova pokopališča oziroma osrednje pokopališke poti je bila uspešno realizirana v preteklem letu.

Pokopališče je dobilo nov tlak

Končno ga imamo

Končno se lahko pohvalimo, da smo sprejeli Občinski prostorski načrt, ki smo ga pripravljali kar osem let. In ugotavljamo, da smo med prvo polovico občin, ki jim je to uspelo. Tudi iz tega se da razbrati, za kako pomemben dokument gre. V področje prostorskega planiranja in stanovanjske komunale dejavnosti pa spada tudi vzdrževanje stanovanj.

Socialni varnosti prav tako posvečamo izredno pozornost in namenimo kar precejšnja sredstva. V obravnavanem obdobju smo za pomoč na domu, domski oskrbi, subvencijam stanarin, zdravstvenemu zavarovanju brezposelnih oseb in podobno namenili dobrih 140.000 evrov. Ob tem se iskreno zahvaljujem tudi vsem, ki se s to tematiko prostovoljno ukvarjajo v Rdečem križu, Škofijski Karitas in društvih, saj je razumevanje in pomoč sočloveku del naše bogate kulture.

Izobraževanje že tradicionalno terja našo angažiranost tako v materialnem kot tudi osebnem pogledu. Nove sanitarije v telovadnici so bile že več kot potrebne.

Najbolj so jih bile vesele učence in učenci

Otroškemu vrtcu smo namenili 114 000 evrov, osnovni šoli pa kar 238 000 evrov. Večji del tega denarja je bil namenjen za prizidek k osnovni šoli (80 000 evrov) in prevozom otrok v šolo (70 000 evrov). A večkrat poudarjam, da imamo kakovostno šolo, ki naše otroke vzgaja za življenje, in dosedanji uspehi učencev na vseh stopnjah izobraževanja ter prostovoljnih aktivnosti to dokazujejo. Čutim se dolžnega izreči posebno pohvalo gospodu ravnatelju in celotnemu učiteljskemu zboru za vse, kar naredijo za naše otroke.

Tudi novi koši so bili več kot potrebni

Društva v ruralnem okolju so tista, ki skrbijo za primeren družbeni standard na področju športa in kulture. Zato je pomoč društvom ena temeljnih usmeritev občinskega sveta, župana in občinske uprave. Tudi v bodoče si bomo prizadevali kar najbolje servisirati društva in jim pomagati pri delovanju.

Seveda se vsega ne da opisati v tem uvodnem sestavku in to tudi ni moj namen. Želel sem nekako predstaviti, kaj smo počeli v preteklem letu. Ponosen sem na dosežke, seveda pa se zavedam, da smo lahko še boljši. Želim se zahvaliti najožjim sodelavcem, ki si prizadevajo kar najbolje opravljati svoje poslanstvo, občinskemu svetu, ki modro odloča o strategiji občine, nadzornemu odboru, ki bdi nad porabo sredstev, in seveda vsem odborom, ki prispevajo svoj delež k upravljanju lokalne skupnosti.

Na koncu se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri oblikovanju in uresničevanju naših načrtov, in seveda tudi v bodoče računam na vas.

Posebna zahvala pa seveda letošnjim prejemnikom priznanj. Predlagani ste bili od ljudi, izbrani prav tako od ljudi, torej ste tisti, za katere ljudje menijo, da si priznanja najbolj zaslužite.

Vsem občankam in občanom Občine Ribnica na Pohorju želim ob občinskem prazniku vse dobro.

*Župan
Srečko Geč*

PRIZNANJA

PRIZNANJE OBČINE

Priznanje Občine Ribnica na Pohorju prejme:
ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU.

Predlagatelj:

Župan in Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev:

Športno društvo Ribnica na Pohorju letos praznuje štirideset let uspešnega delovanja. Društvo je ob ustanovitvi združevalo športnike na področju malega nogometa, strelske, šahovske in smučarske sekcije. V sezoni 1979/1980 so nogometaši ŠD Ribnica prvič postali medobčinski in pokalni prvaki, kar so si želele mnoge druge ekipe znotraj takratne občine Radlje ob Dravi. Ekipa KMN Ribnica je nadalje uspešno igrala v medobčinski A ligi, izvrstne rezultate pa je ponovno dosegla v sezoni 2012/2013 in po trintridesetih letih zopet osvojila prvo mesto v Medobčinski A ligi malega nogometa. V letu 2014 je ekipa sodelovala na nogometnem turnirju na koprski Bonifiki, kjer so med dvaintridesetimi ekipami osvojili drugo mesto in skupaj z navijači naredili dobro promocijo za našo občino. Aktivni so tudi veterani, ki igrajo v veteranski medobčinski ligi.

Šport je vedno bolj zanimal tudi starejše, ki so prihajali na nogometne tekme, zato so bili mladim pripravljene pomagati tudi na področju zimskega športa. S pomočjo krajevne skupnosti je društvo odkupilo vlečnico in leta 2000 postavilo prve reflektorje za nočno smuko. Prostovoljno so urejali progo in skrbeli za varnost na smučišču vse do leta 2006, ko je prišlo do podaljšanja vlečnice in ureditve novega smučišča. Člani smučarskega kluba ob sodelovanju z učitelji smučanja, ki so njegovi člani, vsa leta izvajajo brezplačne tečaje smučanja za otroke naše osnovne šole.

Leta 2013 je bila v okviru društva ustanovljena še ženska odbojarska sekcija, ki je v sezoni 2014/2015 osvojila prvo mesto v ligi. Dekleta so aktivno sodelovala tudi pri izvedbi državnega prvenstva v odbojki na mivki.

Lepo je pregledovati uspešne rezultate posameznih sekcij, pomembno pa je, da so člani Športnega društva Ribnica na Pohorju vseskozi sodelovali pri obnovi in gradnji športnih objektov, izvedbi prireditev in povezovanju ljudi različnih generacij. S svojimi aktivnostmi so prispevali k razvoju in prepoznavnosti kraja in želimo, da s takšnim delom tudi nadaljujejo.

SINCE 1977 **40 LET**

40 let ŠD Ribnica na Pohorju

ZLATA PLAKETA

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme:
MAJDA PUŠNIK.

Predlagatelj:

Župan in Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev:

Ga. Majda Pušnik je že vrsto let aktivna članica Športnega društva Hudi Kot, kateremu je tudi predsedovala, in uspešna članica Kulturno umetniškega društva Stane Sever. V začetku je sodelovala kot pevka v ženskem pevskem zboru. Pred leti se je priključila na novo oživilo dramski sekciji in takoj postala tudi vodja, prav tako pa se je izkazala kot dobra igralka. Vsa ta leta nesebično dela in živi z društvom. Kot vodja dramske sekcije ureja in oblikuje scene, zloženke in plakate. Bila je tudi urednica in oblikovalka biltena, ki ga je društvo izdalo ob 125-letnici, in v letu 2016 zbornika ob 130-letnici društva. Z njeno zagnanostjo in strokovno sposobnostjo je dramska skupina postala prepoznavna, priljubljena in dobrodošla v bližnjih ter širnih krajih Slovenije, od Kopra, Črnomlja, Velenja do Prekmurja. Vse to je veliko prispevalo k ugledu društva in Občine Ribnica na Pohorju.

Ga. Majda Pušnik

PRIZNANJE ŽUPANA

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme:
PROJEKT »KMETIJA TETE LENE.«

»Kmetija tete Lene«

Predlagatelj:

Župan Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev:

Občina Ribnica na Pohorju poskuša uresničevati želje izpred mnogih let, prvi poskusi turističnega razvoja segajo namreč že v petdeseta leta prejšnjega stoletja. Ko smo leta 1998 postali samostojna lokalna skupnost, smo jasno načrtali razvoj, usmerjen v turizem. Zato smo veseli vsakogar, ki je pripravljen sodelovati pri razvoju in bogatitvi turistične ponudbe pri nas. Projekt »Kmetija tete Lene« je prav gotovo unikaten in pogumen poskus prikazati življenje in delo nas, Pohorcev, vedno bolj številnim turistom, ki nas obiščejo. Izkušnje štirih generacij, ki jih predstavljajo obiskovalcem, so izredno pomemben del kulturne dediščine, glas o »Teti Leni« in s tem tudi o Občini Ribnica na Pohorju pa seže že zelo daleč. Novih idej pa kar ni konec.

Županovo priznanje je skromna zahvala za prave odločitve in prave ideje in seveda želim, da jo razumete tudi kot vzpodbudo za bodoče podvige.

40 LET ŠPORTNEGA DRUŠTVA RIBNICA NA POHORJU

Že pred štiridesetimi leti so bili športni navdušenci iz Ribnice na Pohorju, Josipdola in Hudega Kota prepričani, da bodo povezani v športno društvo lažje ustvarili pogoje za organiziran in pospešen razvoj športa v takratni Krajevni skupnosti Ribnica na Pohorju. Zato so 3. aprila 1977 na ustanovni skupščini, kjer je bilo prisotnih sedemdeset članov – ljubiteljev športa, ustanovili Športno društvo Ribnica na Pohorju.

Znotraj društva je delovalo šest sekcij: sekcije za mali nogomet Ribnica 1 in 2, Hudi Kot in Josipdol ter strelska, smučarska in šahovska sekcija. Predsedniška funkcija je bila od ustanovitve do leta 1989 zaupana Štefanu Lesjaku, tajniške posle je opravljala Mira Ogrin, blagajnik pa je bil Zvonko Ogrin. V upravnih in nadzornih odborih so bili imenovani vodje sekcij, s čemer je društvo tudi zagotovilo, da so o načrtu in delovanju društva bili obveščeni športniki cele krajevne skupnosti. Nova organiziranost je bila zagotovo dobra motivacija za ekipo malega nogometa, saj so že v sezoni 1979/1980 postali medobčinski in pokalni prvaki.

Leta 1982 je ŠD Ribnica na Pohorju, sekcija smučarski klub s pomočjo Krajevne skupnosti od GG Maribor odkupila vlečnico na smučišču Ribnica, ki je bila potrebna temeljite prenove. Ob sodelovanju članov kluba jo je z veliko prostovoljnega dela in materiali uredil g. Jože Lesjak. V naslednjih letih je društvo vzdrževalo vlečnico, skrbelo za izobraževanje strojnikov in smučarjev reševalcev.

Aktivnosti ŠD

Kar nekaj mladih nadarjenih smučarjev je bilo zainteresiranih za organizirane treninge smučanja, zato je društvo ob pomoči in velikem angažiranju Ivana Grubelnika ter ob finančni pomoči krajanov kupilo nov smučarski kombi za prevoze otrok na treninge in tekme.

V obdobju od leta 1989 do 1994 je vodenje društva prevzel Anton Kotnik, tajnica je bila Marinka Ivartnik in blagajničarka Jožica Ogrin. Od leta 1994 do leta 2000 je društvo vodil Marjan Kupljen, tajnika sta bila Štefan Novak in Hubert Vezonik, blagajničarki pa Mira Hudernik in Majda Razdevšek. Od leta 2000 pa do leta 2003 je bil kot predsednik aktiven Hubert Vezonik, tajnik Štefan Novak in blagajničarka Mira Hudernik, zadnje leto v tem mandatu pa je predsedniško vlogo prevzel Štefan Novak.

V letu 2000 so člani društva dokončali novo brunarico ob smučišču, postavili reflektorje za nočno smuko in obnovili sponzorsko pridobljen teptalni stroj. Z več kot 300 prostovoljnimi urami je društvo sodelovalo pri obnovi igrišča ob osnovni šoli. V zimski sezoni 2002/2003 smo pobočje našega smučišča prvič tudi umetno zasnežili, saj je društvo od občine Ribnica na Pohorju dobilo v upravljanje novi snežni top. Tako smo lahko vsako leto organizirali tudi tečaje smučanja za naše najmlajše in odrasle.

Od leta 2004 do leta 2010 je bil predsednik društva Zvonko Sgerm, tajnica Jerneja Osvald in blagajničarka Mira Hudernik, zatem pa sem vodenje društva prevzela jaz ob pomoči tajnika Tadeja Garmuta in blagajničarke Mire Hudernik.

V letu 2006 smo dali pobudo občini za podaljšanje vlečnice in ureditev novega smučišča. Sodelovali smo pri ureditvi trase in opravili 397 delovnih ur.

Ekipa KMN Ribnica je vseskozi uspešno igrala v medobčinski A ligi malega nogometa, izvrstne rezultate pa je ekipa dosegla v sezoni 2012/2013. Po enajstih tekmah v spomladanskem in enajstih tekmah v jesenskem delu so brez poraza po triintridesetih letih ponovno osvojili zeleno prvo mesto v Medobčinski A ligi malega nogometa.

V okviru ŠD Ribnica na Pohorju je bila leta 2013 ustanovljena sekcija Odbojcarski klub Ribnica. Odbojcarsko ekipo sestavljajo dekleta, ki jih družijo prijateljstvo, športni duh in želja po igranju odbojke. Že prvo leto po ustanovitvi ekipe so se prijavile za sodelovanje v medobčinski odbojcarski ligi, kjer so z dobrimi igrami zasedle tretje mesto. V sezoni 2014/2015 so zabeležile samo en poraz in tako zaslužno osvojile prvo mesto. S svojim sodelovanjem so pomagale, da smo lahko v Ribnici na Pohorju leta 2015 pripravili in izvedli državno prvenstvo v odbojki U15 in U21, ki se ga je udeležilo približno osemdeset udeležencev.

Da to, kar človek dela iz srca, ne gre hitro v pozabo, so dokazali tudi naši veterani, ki so leta 2013 registrirali veteransko sekcijo. Igrajo v medobčinski veteranski ligi in so poleg igranja velik del svojih aktivnosti usmerili v izgradnjo travnatega igrišča, ki so jo začeli v letu 2014 in je uspešno zaključena.

Še veliko je bilo aktivnosti, ki bi jih lahko zapisali, a bi zagotovo še na kaj pozabili. Danes ima društvo 108 članov. Mnogo je ljudi, ki ste društvu v teh letih pomagali finančno, s prostovoljnim delom ali z iskreno podporo na tekmah. Hvala tudi vsem društvom, s pomočjo katerih smo izvedli določene prireditve, ter občini za financiranje dejavnosti društva in investicije v športne objekte.

Ob jubileju iskreno čestitam vsem nekdanjim in sedanjim članom društva in se zahvaljujem za vaš prispevek pri razvoju društva ter s tem tudi kraja in občine.

*Športno društvo Ribnica na Pohorju
Predsednica Marija Sgerm*

DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL

DRUŠTVO ZA ŠPORT IN
REKREACIJO JOSIPDOL

Člani Društva za šport in rekreacijo delujemo v petih sekcijah. Vsaka sekcija ima svojega vodjo, ki poskrbi, da se realizirajo načrti, ki jih vsako leto skrbno pripravimo in nato izvedemo.

Badminton in tenis

Leto 2016 je bilo za sekcijo badminton in tenis jubilejno, saj smo praznovali deseto obletnico delovanja. Sekcija, ki šteje trideset članov, je ta dogodek slovesno praznovala na tenis igrišču. Priredili smo turnir v tenisu za člane in goste, temu pa je sledil piknik pri naši utici. Na to lepo obletnico nas bodo spominjali športni brezrokavniki, ki jih je sekcija kupila za člane z lastnimi prispevki. Vzorno in skrbno urejamo tenis igrišče, ki ga po razpisnem urniku uporabljajo člani. V prostih terminih pa je igrišče na razpolago tudi za zunanje uporabnike. V času počitnic je igrišče v dopoldanskem času na razpolago učencem in dijakom, ko zanje organiziramo tudi šolo tenisa.

V zimskih mesecih se rekreiramo v večnamenski dvorani in šolski telovadnici ob igranju badmintona ter tako vzdržujemo kondicijo čez celo leto.

Smučarski tek Ribniške kočice

Člani tenisa kluba Josipdol

Tekaška in kolesarska sekcija

14. Smučarski tek Ribniške kočice, 2. aprila 2016

Po nekajletnem premoru smo ob koncu lanske zimske sezone na Ribniški kočici ponovno organizirali Smučarski tek Ribniške kočice. Ugodne snežne razmere so omogočile, da smo prireditev izpeljali 2. aprila 2016. Gotovo je to bila zadnja smučarska tekaška prireditev v pomladanskem delu smučarske sezone 2016. Nekoč je bil smučarski tek Ribniške kočice trdno zasidran v koledarju vseslovenske tekaške prireditve SLOVENSKI MARATON. Zaradi znanih težav z upravljavci smučišča na Ribniški kočici in težav s pripravo tekaških prog smo žal morali v sezoni 2014 izstopiti iz tekaške karavane. Tokrat smo tekmo organizirali kot lokalno športno prireditev, kjer smo pričakovali predvsem domače tekače. Nova upravnika Ribniške kočice Erik in Karmen MARSEL sta poskrbela za odlično pripravo proge. V lepem pomladnem vremenu smo se zapodili po Pohorskem grebenu, se povzpeli na Črni vrh in se po planji spustili do Zajca, kjer se proga obrne nazaj proti Malemu Črnemu vrhu in Ribniški kočici. Spust s Črnega vrha je najlepši del proge, saj se odprejo razgledi na koroške gore, Uršljo in

Peco ter Kamniško-Savinjske Alpe. Progo v dolžini 16 km za moške in 8 km za ženske je premagalo okoli dvajset tekmovalcev. Navdušeni smo zopet ugotovili, da je tekaška proga na Ribniški kočici ena izmed najboljših tekaških prog v Sloveniji. Prav zaradi tega se bomo potrudili, če bodo za to pogoji, da tek Ribniške kočice ponovno vključimo v množično tekaško prireditev SLOVENSKI MARATON.

Poleg tekaške deluje v tej sekciji tudi kolesarjenje. Vsako leto se skupina članov od pet do sedem oseb odpravi na kakšno potovanje. V letu 2016 smo se kar dvakrat odpravili na kolesarsko potepanje. Najprej smo v mesecu juniju izvedli dvodnevno kolesarjenje po slovenski Murski kolesarski poti od Pernice pri Mariboru do Svetega Martina na Muri in nazaj. Tega potovanja se je udeležilo sedem članov. V avgustu pa se je pet članov podalo na kolesarsko potovanje ob Donavski kolesarski poti od Ulma do Passaua.

Nogomet veterani

Ta sekcija je izredno aktivna pri urejanju travnatiga igrišča. Pridobili smo finančna sredstva iz občinskega proračuna in sredstva donatorjev. Tako igrišče že varuje nova ograja, ob igrišču je zrasla večnamenska utica in v večernih urah ga razsvetljujejo luči. Igrišče je redno vzdrževano in tudi okolica je lepo urejena.

Veteranska ekipa Josipdol

Nogomet člani

V letu 2016 je ta sekcija doživela velik uspeh, saj smo se uvrstili v B ligo, ki deluje na območju UE Radlje ob Dravi. Nogometaši so nekoliko uredili asfaltno igrišče, saj so se jeseni lotili popravila utic za igralce ter namestili sedeže za gledalce na tribuni. Veliko dela pa jih čaka še letos, saj je potrebno dokončati lani začeto.

Nogometaši Josipdol

Odbojka

Naša ekipa za dvoransko odbojko igra v rekreacijski ligi, ki je organizirana na območju Upravne enote Radlje ob Dravi, kjer pa se uvrščamo v zlato sredino. V poletnih mesecih uživamo ob igranju odbojke na mivki. Vsako leto priredimo tudi turnir, ki je lepo obiskan. Trudimo se, da k tej vrsti rekreacije povabimo mlade članice, ki obogatijo našo ekipo.

Igrišče na mivki pa ni namenjeno samo naši sekciji. Vesele smo, da igra odbojko na mivki veliko otrok, mladine, saj tako poskrbimo, da se čim več mladih ljudi ob športu družijo.

Odbojkarice Josipdol

V Društvu za šport in rekreacijo Josipdol se trudimo, da je Športni park Milana Lenarčiča skozi vse leto lepo vzdrževan in urejen. S predstavniki občine dobro sodelujemo, saj svetniki in župan prisluhnejo našim potrebam in poskrbijo za njihovo realizacijo. Tako je občina poskrbela za varovalno ograjo ob potočku, ki je predstavljal nevarnost za manjše otroke. Naša velika želja je bila pridobitev pitnika ob igriščih, ki ga je občina v letu 2016 tudi postavila.

Mislím, da se nam v Josipdolu ni potrebno bati za razvoj športa med mladimi generacijami, saj so že zdaj aktivni v polni meri. Naša naloga je, da prenesemo to skrb za športno aktivnost na mlajše generacije ter odgovornost, da ohranjamo in čuvamo premoženje, ki so ga ustvarili in zgradili naši predhodniki.

*Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Predsednica Danica Ladinek*

ŠD HUDI KOT V LETU 2016

Nekoč je nekdo zapisal: če imaš ob sebi prijatelja, potem nobena pot ni predolga.

Zato v ŠD Hudi Kot gojimo prijateljstvo, ter preudarno, vendar z odločnimi koraki, stopamo začrtanim ciljem naproti.

V lanskem letu smo realizirali vse cilje, razen smučarskih skokov, ki pa so močno odvisni od naklonjenosti narave.

Smo se pa zato člani in članice ŠD, toliko bolj posvetili ostalim dejavnostim društva.

V zimskem času smo se tako člani kot veterani nogometnih sekcij redno udeleževali rekreacije v telovadnicah v Ribnici na Pohorju, Radljah ob Dravi in Dravogradu, ter tako krepili telo in duha. Prav tako smo odigrali vse ligaške in pokalne tekme, v medobčinski ligi malega nogometa.

Nikoli pa nam ne sme izostati ogled smučarskih poletov v Planici, zato smo se s polnim avtobusom odpeljali v dolino pod Poncami in uživali ob uspehu naših skakalcev.

Spomladi smo se udeležili čistilne akcije v okviru občine. Po končani čistilni akciji smo izpeljali še delovno akcijo ob vaškem domu. Tu smo zabetonirali jaške za postavitve majskega drevesa in nosilcev zastav.

Veterani Hudega Kota z novimi dresi

Postavitev majskega drevesa, je bila še toliko bolj svečana, saj smo majske drevo prvič postavili ob vaškem domu in sicer tako, kot so to počeli že naši dedje „na horuk“.

Slabo vreme pa nam je onemogočilo izvedbo kresovanja in izpeljavo nogometne tekme starejši proti mlajšim članom nogometnih sekcij. Smo se pa zato z veseljem udeležili ostalih prireditev ob občinskem prazniku naše občine.

Kot po navadi smo se v juniju odpravili na izlet, in sicer tokrat v Vipavsko dolino, kjer smo odkrivali lepote naše Slovenije, tudi v njenem zahodnem delu.

Pred pričetkom letnih dopustov smo izpeljali že 23. Voduškov memorial, ki se ga je kljub muhastemu vremenu, udeležilo 14 ekip. Pri tem se ne morem izogniti dej-

Delovna akcija izkop in betoniranje jaška za postavitev majskega drevesa in nosilcev zastav

Postavitev majskega drevesa Hudi kot 2016

stvu, da je turnir v Hudem Kotu znan daleč naokrog, predvsem smo deležni pohval, za dobro organizacijo, poštenost in odličen ambient. Na turnir vsako leto pridejo ekipe od Velenja pa vse do Ptuja.

Takoj zjutraj po končanem turnirju, ko nekateri člani sploh še nismo zatisnili oči, smo se iz igrišča preselili k svetemu Bolfenku, kjer smo pomagali pri organizaciji „Bolfanške“ lepe nedelje. Vse obiskovalce smo tako kot vsako leto tudi letos pogostili s toplim obrokom.

V jesenskem času smo veterani nogometne sekcije na travnatem igrišču organizirali še veteranski turnir, katerega se je udeležilo pet ekip.

Prav tako smo lani že tretjič pred našim lepim vaškim domom, postavili maketo jaslic in na dan 27.12. 2016, skupaj z otroki Hudega Kota pričakali Dedka mraza, ki je otroke tudi obdaril.

Da pa smo lahko izpeljali vse omenjene prireditve in dejavnosti, smo organizirali 15 delovnih akcij in opravili 559 delovnih ur. V

veliko zadovoljstvo mi je, da se je delovnih akcij udeležilo skorajda tri četrtine našega članstva.

Da bomo nadaljevali trend uspešnosti in pripadnosti kraju in krajanom, imamo za leto 2017 planirano izpeljati vse standarde prireditve. Veliko je za postoriti še ob travnatem igrišču, pa tudi ob večnamenskem domu je potrebno urediti stopnišče ter sanirati „tretoar“ okoli doma.

Zavedamo se, da so cilji visoki in zahtevajo finančna sredstva, zato upam, da nam bo kot vselej pomagala Občina Ribnica na Pohorju in seveda naši zvesti sponzorji.

Želimo si, da bi se še več krajanov Hudega Kota vključilo v naše društvo, da bi tako v društvo prinesli še več energije in dobrih idej, ter da bi vsi člani radi prihajali na delovne akcije in prireditve, kajti le s skupnimi močmi bo možno uresničevati naše načrte in dosegati zastavljene cilje.

*Športno društvo Hudi Kot
Predsednik Matej Hudernik*

Jaslice pred večnamenskim domom v Hudem Kotu

OD IDEJE DO NJENE URESNIČITVE - NA KMETIJI TETE LENE

»Zakaj pa ne,« smo si rekli, »delati in nekaj ustvariti moraš, ko si mlad.«

Naša prva misel na turizem se je začela pred osmimi leti. Takrat je bil prostorski plan šele v začetni fazi in vedeli smo, da še dolgo ne bomo mogli graditi. Tako so se želje po gradnji dveh brunaric v gozdu kar hitro razblinile. Nekaj let smo sanjali in opazovali nastanitvene objekte in si seveda po tihem želeli, da nam pa enkrat le uspe na tej poti.

Obisk pri teti Leni

Leta so minevala in vmes je iz apartmajskega naselja v Ribnici na Pohorju prišla pobuda lastnikov, da bi bilo dobro, če bi bila v vasi nekje kmetija, kamor bi gostje lahko šli pogledat živali in okolico. Ugodili smo njihovi prošnji. Priglasili smo dejavnost, sešila sem si krilo in predpasnik, si nadela klobuk in se z obiskovalci podala v čisto druge vode, kot je moj poklic.

Svoje izkušnje, ki jih pridno pridobivam od svojih izkušenih žensk v hiši, prenašam na ljudi, ki me obiščejo. Sezonsko izvajamo tudi različne delavnice, kjer zelo rada pokažem in povem, kar vem in znam. Pri nas noben recept ni skrivnost, saj težimo k temu, da se tradicija ohranja in prenaša na kasnejše rodove.

Zakaj prav teta Lena

Na naši kmetiji, ki je bila del Kebrovega »grunta«, je nekoč med senikom in novo zgrajeno hišo stala stara lesena hiša, v kateri so

Stara lesena hiša, tri tete in nečak

živele tri ženske z imeni Verona, Zofija, Helena. Klicali so jih Zofa, Ferona in Lena. Bile so tete dedka (Miha) mojega moža. Prav teta Lena je dočakala zavidljivih 100 let. Menila sem, da mora zgodba tete Lene oživeti.

Štiri generacije

Na naši kmetiji živimo štiri generacije. Midva in najina hčerka Ana Vita, babica Mojca in njena mama Frančiška, ki bo letos septembra, če bo Bog dal, dopolnila 100 let. Za usklajevanje mnenj treh generacij potrebujemo le malo časa, saj se za vsako stvar na hitro posvetujemo in s skupnimi močmi naredimo. Veseli smo vsake besede, predloga in posveta. Če sedaj pogledam nazaj, vam lahko povem, da sem se veliko naučila in še veliko se moram. Hvaležna sem za vsako izkušnjo in nauk, ki sem ga dobila od naše babice Mojce in mame Frančke. Vam pa polagam na srce, da ne jemljite za slabo, če vam starejši kaj povedo ali predlagajo, upoštevajte jih, zapišite si in skušajte prenašati te bogate izkušnje na mlajše. Samo tako se bo lahko ohranjalo staro, še tako dragoceno znanje.

Vesela sem, ko me otroci na vasi pokličejo »teta Lena«

Kot veste, je moje ime Urška. Tri leta, odkar se ukvarjamo z dejavnostjo, je »teta Lena« moj vzdevek, ki ga s ponosom in velikim veseljem nosim. Ker k nam prihajajo tudi otroci iz vrtcev in šol iz vasi in okoliških krajev, se nemalokrat zgodi, da me kateri od otrok pocuka za oblačilo in reče: »Teta Lena, jaz sem pa že bil pri tebi!« Prijetno se počutim, saj je to del mene in mojega popoldanskega dela, ki ga z vso vnemo opravljam poleg svoje službe.

Naša dejavnost in obiskovalci

Naše aktivnosti in programi na naši kmetiji se oblikujejo zelo različno. Lahko bi rekli celo »unikatno«. Z gosti se ukvarjamo individualno, saj jim veliko pomeni, da jim namenimo svoj čas in pozornost.

Od zgodnje pomladi do pozne jeseni nas obiščejo izletniki iz različnih društev. Z vodiči pogosto skupaj zasnujemo program in tako kot domačinka svetujem in promoviram še ostale znamenitosti v naši

Teta Lena

občini. Prav tako v spomladanskem času prihajajo na obisk k teti Leni otroci iz vrtcev in šol. Z njimi nabiramo zelišča, se poučimo o njih, sprehodimo se skozi različne življenjske prostore ter nahranimo ovčke.

Posebna skupina so tuji obiskovalci, ki med letom prihajajo iz apartmajskega naselja iz centra vasi. To so predvsem tujci, ki so jim naša narava, tišina, mir, zelena trava všeč, in tisti, ki so zelo željni mojih informacij. Zame je to še posebej vznemirljiva izkušnja, saj se lahko dokažem še v tujem jeziku.

Zmeraj smo zagovarjali rek: » Če si nekaj zelo želiš, se ti to tudi uresniči.«

Po nekaj letih naših želja smo se lotili obnove našega senika. Ko smo se pred dobrima dvema letoma zagrizli v dokumentacijo, ki je bila potrebna, smo mislili, da temu nikoli ne bo konca. Kljub vztrajnosti je bilo potrebno dve leti iskanja rešitev, kako sploh narediti dokumentacijo za tovrstno stavbo, pridobivanja mnenj, soglasij, projektne dokumentacije, obiskov različnih ustanov... Letos v začetku aprila pa

Prodajni kotiček Leninih domačih izdelkov

Uresničene sanje - apartma tete Lene

Lenin kotiček sladkih sanj

smo naš apartma »postavili na noge«. Z velikim veseljem in še večjo potrditvijo ugotavljamo: »Uspelo nam je!«

Prostor smo uredili z vso srčnostjo in s skupnimi močmi. Lenin apartma bomo oddajali gostom, ki želijo nekaj posebnega, gostom, ki želijo pobegniti daleč od mestnega vrveža, ki želijo »slišati mir«, ptice, se bosu sprehoditi po rosni travi, meditirati in se gibati v naravi ter se poskusiti v kmečkih opravilih. Konec koncev, zakaj ne bi našega raja delili še s kom. Želimo, da se gostje pri nas počutijo domače, prijetno in da začitijo vaško - kmečki utrip.

Zahvala je namenjena vsem, ki se v njej najdete.

Želeli smo si, ustvarili in uspelo nam je. Za naslednjo sezono imamo nove ideje, ki jih bomo prav tako poskušali uresničiti. Upamo, da nam bo število obiskovalcev še v prihodnje tako naraščalo kot doslej, da bomo lahko rekli: » To je bila prava odločitev in prava ideja.«

Vljudno vabljeni!

*Kmetija tete Lene
Urška Šantl Urh*

V letu 2016 smo prvič organizirali projekt pod imenom Pogled v modro in pod okriljem društva za šport in rekreacijo Josipdol nam je to lahko uspelo. Pogled v modro, je predvsem namenjen spoznavanju osnov varnega potapljanja z vso potapljaško opremo. Hkrati smo si ga zamislili kot prijetno druženje otrok s starši, spoznavanje opreme, kopanje v največjem montažnem bazenu v tem delu Evrope in seveda spremljajoči zabavni program. Ta projekt je zelo dobro poznan po sosednjih državah pa vse tja do Nemčije. No, v Ribnici na Pohorju pa je bil predstavljen prvič v Sloveniji.

Lastnik projekta in blagovne znamke je prijateljski potapljaški klub iz Zagreba, ki deluje pod imenom NEMO-ADRIA. Z veseljem so priskočili na pomoč in povabili k sodelovanju še potapljače iz Sevnice, da je program lahko stekel tudi v slovenščini.

Potrudili smo se z medijsko pozornostjo, saj nas je vseskozi spremljala televizijska hiša iz Zagreba (24 sata), kakor tudi naše POP TV, Planet TV, Ideja ... Posneli so kar nekaj zanimivih odlomkov iz naših krajev in jih predvajali v svojih programih. Narodni Radio iz sosednje Hrvaške je priredil v eni od oddaj kviz o Ribnici na Pohorju in zmagovalni par pripeljal za nagrado v Ribnico na oddih.

Res je bilo veliko dela in smiselnih idej, saj smo si zadali velike cilje. Imeli smo pripravljenih kar nekaj ansamblov, plesnih skupin, Laser Schow, obisk pa je potrdil tudi slovenski rekorder v potapljanju na dah Jure Dajič. Ker pa nam je cel konec tedna nagajalo vreme, smo izpeljali le nekaj teh točk. K sodelovanju smo povabili zdravstvene delavce iz doma Hmelina v Radljah ob Dravi, da so obiskovalce poučili o temeljnih postopkih oživljanja, za najmlajše smo pripeljali napihljiva igrala, za malo večje pa nogomet na milnici. Vsi sodelujoči so pomoč ponudili brezplačno, kar nam je res veliko pomenilo.

Seveda projekta ne bi mogli izpeljati sami. Sponzorsko so nam pomagali mnogi, od blizu in daleč, sosednje občine, kot glavni sponzor pa Občina Ribnica na Pohorju. Pri samih delih so nam priskočili na pomoč gasilsko društvo Ribnica-Josipdol, Restavracija Ribnica, TURI ..., da ne naštevam vseh. Skratka, pokazalo se je, da smo v občini lahko povezani med sabo ne glede na zaselke, če je le volja. Vsem se iskreno zahvaljujemo za ponujeno pomoč.

Tudi v Letu 2017 smo se odločili, da projekt ponovimo. Projekt bo izpeljan 1. in 2. julija 2017 na isti lokaciji. Upamo, da nam bo vreme bolj služilo kot lani in da »potopimo« več otrok, kot smo jih lani, pa že lanskih 204 udeležencev v bazenu ni bilo malo.

Dogajalo se bo res veliko. Vabljeni vsi, da se nam pridružite in sodelujete v enkratnem dogodku na našem delu Pohorja. HVALA PRAV VSEM ZA PONUJENO POMOČ!

*Vodja projekta
Magda Marsel*

70 LET AKTIVA ŽENA JOSIPDOL

AFŽ – Antifašistična fronta žena je bila ustanovljena med NOB leta 1942 v Foči kot politična organizacija žensk. Slovenska AFŽ je bila ustanovljena 16. oktobra 1943 na ženskem kongresu v Dobrniču, kjer so ženske zahtevale enakopravnost in splošno volilno pravico, ki je do tedaj še niso imele.

Leta 1953 se je AFŽ preimenovala v Zvezo ženskih društev. Morda ravno zato, ker so nekateri menili, da oznaka AFŽ narekuje, da gre ob Dnevu žena ženskam posvetiti obilo pozornosti, se pravi »od A do Ž, pa še F vmes«, kdo ve.

Oznaka AFŽ se je ohranila vse do danes in kaže na žensko emancipacijo tudi na slovenskih tleh. Predvsem oznaka spominja na 'stare jugoslovanske čase', ko so na 8. marec prirejali različne proslave, pogovore, razprave, srečanja, predvsem pa zabave, na katerih so se ženske sprostile in si privoščile marsikatero vragolijo, ki si je sicer nikoli ne bi.

Leta 1947 so se ženske v Josipdolu zbrale poleg Genovefe Kumer še Marija Rek, Greta Pogorelc, Anika Jenišek, Marija Kramljak, Zofija Nunčič in Romana Helbel ter dorekle prve besede o organizaciji in poteku praznovanja dneva žena. Prijavnina je obsegala denarni in materialni prispevek (sladkor, moka, orehi in še drugi dodatki). Hvala bogu, takrat je bila granitna industrija v Josipdolu, ki je vedno nekaj prispevala, prostor na menzi je bil dan na razpolago in seveda kuhinja. Te ženske so za veselico pripravile vso jedajočo in sladice same. Postrežba pijače je bila tudi njihova skrb, v glavnem vse, da bi se enostavno imele fajn. Pri pripravah se je zgodila tudi marsikatera nezgoda – pozabile so kaj dodati ali so kaj zažgale, razlile, ampak na koncu je bilo ob obilici smeha pač vedno vse OK. Veliko dodatkov se takrat pri nas niti ni dobilo, zato so morale v nabavo tudi v daljni Maribor. Vse od leta 1947 obstaja knjiga, v kateri so zapisani vsi prihodki in odhodki do današnjih dni.

Vsako leto so imeli pester kulturni program. Vedno so nastopali otroci iz vrtca, takrat še iz josipdolskega vrtca. Velikokrat je bilo potočenih tudi nekaj solz ob nastopu najmlajših, na dan so prišli razni spomini iz takratnega težkega otroštva, ampak pesem in deklamacija iz grl otrok sta solzi hitro pobrisali in žene so imele spet nasmeh na licih. Tako je tudi še danes. Poleg otrok in mladine pa so bili na praznovanju AFŽ, kot smo največkrat imenovali to prireditev, nepogrešljivi muzikantje. Harmonika in bobni so zapeli na menzi. Jože Stražiščar, Ivan Krušič in Kristl Korat so s svojim znanjem popestrili večer, poskrbeli, da se je pelo in vriskalo vse do jutra. Ona znamenita »ijajja o« je iz teh časov. Igral je tudi pokojni Beno Vodušek. Pa generacija 69, pa še in še ansamblov in glasbenikov do današnjih dni. Vsako leto smo s šopkom rož počastile tudi najstarejšo krajanko,

Praznovanje obletnice

danes pa še vse krajanke nad sedemdeset let, ki jih običemo in jim podarimo majhno pozornost.

Na praznovanje niso prihajale samo domačinke, ampak tudi dekleta in žene iz Podvelke, Radelj ob Dravi in seveda tudi iz Lovrenca na Pohorju. Zadnja desetletja je bila organizacija nekoliko lažja, predvsem ob podpori in posluhu vseh županov, ki so županovali tukaj pri nas: Anton Kovše, Marija Sgerm, Srečko Geč kakor tudi župana Lovrenca na Pohorju Joško Manfreda in Radelj ob Dravi, Alan Bukovnik.

Stalnica naših prireditev ob dnevu žena je tudi Moški pevski zbor iz Ribnice na Pohorju in tudi njim gre posebna zahvala za sodelovanje na proslavah. Lepo odpeta moška pesem pa vemo, da gre še posebej lepo v nežno žensko uho.

Ob koncu gre zahvala še vsem ostalim ženskam, ki so kakorkoli pomagale pri ohranitvi tega lepega praznovanja. Omeniti velja tudi g. Damjana Fornecija. Super je kot moški jadral med temi afežejevskimi, značilna pa so bila potem njegova kola, ki jih je tako vneto vodil do jutranjih ur.

Posebno zahvala pa pripada gospe Slavki Ladinek za najmanj petdeset let skrbi in organizacije. Pravi, da je skozi vsa ta leta nastalo ogromno doživljajev in zgodb, in močno upa, da se bo ta tradicija še nadaljevala. Zato se zopet vidimo drugo leto na 71. AFŽ-ju v Josipdolu.

*Aktiv žena Josipdol
Danica LADINEK*

OBLETNICA DRUŠTVA, IZDAJA ZBORNIKA IN STOTA PREDSTAVA SO ZA NAMI

Za društvom je 130 spoštovanja vrednih let. To ni majhna stvar, je odraz tradicije, vestnega, trdega in odgovornega dela več generacij. Prav tako veliko prostovoljnega dela, to je doba, v kateri se je izmenjalo ogromno ljudi velikega srca, ki so bili pripravljeni svoj prosti čas namenjati kulturi, se odreči včasih tudi marsikateri družinski ali prijateljski obveznosti in marsikdaj delati le za iskreno hvaležnost. Premalo je besed, ki bi imele toliko pomenov, kot jih ima prostovoljstvo. To ni samo plemenito dejanje, ampak mnogo več, tudi ni samoumevna vrlina, to vrlino je potrebno nositi v sebi.

Zaradi želje, da bi v enem večeru nastopali z dvema enodejanka-ma, smo kasneje poleg veseloigre Berite novice, ki je bila premierno predstavljena v decembru 2015 na Severjev dan, pripravili še komedijo Podlaga zakonske sreče, ki smo jo premierno predstavili v okviru občinskega praznika 7. maja 2016. Tako kot z vsemi ostalimi smo

tudi s to komedijo poželi veliko pohval. Skupno smo v letu 2016 stali na odru le devetkrat, saj je bila prioriteta izdaja zbornika. Za veseloigro Berite novice smo prejeli na Linhartovih srečanjih nagrado za najboljšo glavno žensko vlogo, ki jo je prejela Špela Ovčar, in za najboljšo glavno moško vlogo, ki jo je prejel predsednik Pepček.

V vseh teh letih smo se naučili šest komedij in tako skupno stali na odru kar stokrat. Vse komedije imamo tudi posnete na DVD-jih in s pomočjo razpisov in dotacije občine smo nabavili potrebno opremo.

Vsem ljubiteljem kulture se neizmerno zahvaljujem za srčnost, predanost, vztrajnost, nesebično odrekanje svojemu prostemu času. Prav tako tudi hvala vsem, ki nam pomagata finančno in organizacijsko. Hvala tudi vam, draga publika, ki vseskozi podpirate aktivnosti ljubiteljske kulture.

Vesela in ponosna sem na vse člane dramske sekcije, ki svoj prosti čas in ljubezen do kulture izkazujejo v igran, potrebni ste ZAHVALE, zapisane z velikimi črkami, pa čeprav eni za krajša obdobja, drugi pa za dolga leta vztrajanja in aktivnega sodelovanja. Smo kot ena velika družina, prepojena z ustvarjalnostjo na kulturnem področju, ki vleče ta jarem že kar nekaj let. Naj bo ta pot še dolga, brez končne postaje. Gledališka skupina z dobrimi igralci nam je lahko porok za dobre izvedbe predstav. Prav tako imamo dobro tehnično ekipo. Milan Držečnik in Robert Pušnik vedno poskrbita za postavitev in izdelavo scene, študent multimedijских komunikacij Gregor Slemenjak pa je pravi naslednik g. Stojana Podlesnika, saj vedno poskrbi za dobro in nemoteno izvedbo svetlobnih in zvočnih učinkov.

Ob koncu vam vsem želim, da še naprej s srčnostjo razvijate prijateljski odnos, krepite sodelovanje in naj bo še naprej naš moto za publiko: »Smeh je zdravilo, prihajajte na naše predstave, zdravja bo v izobilju.«

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Vodja dramske sekcije Majda Pušnik*

Predstavitev Zbornika

Nagrajenci JSKD

MOŠKI PEVSKI ZBOR »DANES«

Moški pevski zbor že od leta 1964 samostojno deluje pod okriljem kulturnega društva. Zbor je v tem obdobju nastopal na različnih prireditvah v domačem kraju kakor tudi izven njega. Udeležujemo se različnih prireditev, kot so: Koroška poje, srečanja pevskih zborov v Majšperku, prireditev ob kulturnem prazniku, občinskem prazniku, Severjevem dnevu in še bi lahko našteval. Večkrat zapojemo tudi na pogrebni slovesnostih v Ribnici na Pohorju in okolici. V lanskem letu smo z zborovodkinjo Barbaro Mrak prejeli zlato priznanje Zveze borcev za vrednote NOB.

V mesecu juniju smo v Restavraciji Ribnica organizirali prireditev »JE PA EN FAJN VEČER«, kjer smo se predstavili z našimi pesmi, ki jih z zborovodkinjo Barbaro vadimo celo leto. S to prireditvijo smo želeli predstaviti pesmi, ki so nam pisane na kožo in ne gredo v pozabo. Želimo si, da bi v Ribnici na Pohorju vsako leto odmevalo veselo zborovsko petje, ki z radostjo napolni srca poslušalcev. Novembra smo se predstavili na prireditvi ob 130-letnici Kulturnega društva in tako z moškim kot tudi z mešanim zborom proslavili visoki jubilej našega društva. Konec leta nam je s sodelovanjem Osnovne šole Ribnica na Pohorju, Glasbene šole Radlje ob Dravi in Župnije Ribnica na Pohorju uspelo z moškim in mešanim zborom izvesti prijeten Božični koncert. V lanskem letu smo poleg nastopov na pogrebni slovesnostih kar 17-krat nastopili na različnih prireditvah in slovesnostih, pri katerih smo sodelovali ali pa smo jih organizirali sami.

Zelo sem vesel, da sem del tega zbora in da lahko pripomem k oblikovanju in organizaciji prireditev in upam, da bomo v prihodnosti zborovsko glasbo v Ribnici na Pohorju obdržali na takšni ravni kot doslej. Z druženjem in skupnimi interesi se povežemo tudi izven pevskih vaj in le tako lahko na odru zvenimo kot celota.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Predsednik MOPZ Branko Smonkar*

Zlato priznanje ZZB NOB

Mopz Ribnica na Pohorju, 11.6.2016

130 LET ORGANIZIRANEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA NA RIBNIŠKEM POHORJU

Jubileji so vedno priložnost, da se ozremo na prehojeno pot, zato mislim, da je prav, da ob zaključku prireditev strnemo nekaj misli.

Člani Kulturnega društva Stane Sever smo se z velikim veseljem lotili dela in priprav za dostojno praznovanje visokega jubileja, 130-letnice organiziranega kulturnega življenja v Ribnici na Pohorju. Že v letu 2015 smo začeli s prireditvami, ki smo jih pripravili v sklopu 130-letnice KUDA in 45. obletnice smrti Staneta Severja. Tako smo se v maju 2015 z domačo dramsko skupino predstavili v treh dneh, vsak večer z drugo komedijo, in izvedli tako imenovani gledališki maraton. Prav tako smo ob 45. Severjevem dnevu namesto gostujoče monodrame pripravili lasten program. Naš častni občan občine Ribnica na Pohorju, g. Tone Partljič, nam je napisal priložnostni tekst našega društva, v katerem sva v kostumih nastopila jaz kot predsednik društva in predsednica dramske sekcije ga. Majda Pušnik. Sledila je čitalniška veseloigra Janka Kersnika in Josipa Jurčiča »Berite novice« v izvedbi domače dramske skupine in režiji Toneta Partljiča pred slavnostni gosti: ministrico za kulturo go. Julijano Bizjak

Podelitev zahval

130 LET
KUD STANE SEVER

Proslava in podelitev priznanj

Mrakar, Alešem Janom, predsednikom Severjevega sklada, našim županom Srečkom Gečem in polno dvorano. Najlepše pa je bilo to, da smo prvič nastopali na tako dolgo zelenem novem odru. Da bi ohranili zapise, ki jih je pridobil takratni predsednik Herman Pušnik ob 110-letnici društva, in kroniko, ki jo je leta 2000 s še živečimi člani društva sestavil Stojan Podlesnik, sva s predsednico dramske sekcije Majdo Pušnik dala pobudo, da izdamo ob 130-letnici zbornik dokazov, podatkov, zapisov, spominov o kulturnem življenju v Ribnici na Pohorju s poudarkom na gledališkem in glasbenem ustvarjanju. Tako sva že v letu 2015 začela zbirati gradivo in po enoletnem zapisovanju, oblikovanju ter dolgih pripravah so se s svojimi mislimi in pričevanju na poti k zborniku pridružili še župan Srečko Geč, Tone Partljič, Herman Pušnik, vodja JSKD Območne izpostave Radlje ob Dravi Cvetka Miklavc, Jasna Ledinek iz Osnovne šole Ribnica na Pohorju in vodje posameznih sekcij v društvu. Z veseljem so priskočili na pomoč še Štefka Sgerm pri lektoriranju, Tone Partljič pri urejanju zbornika in Grega Slemenjak pri oblikovanju. Začel se je torej glavni del, ki pa je na koncu obvisel na ramenih predsednice dramske sekcije Majde Pušnik. Zbornik je na 98 straneh dobil končno obliko in bil izdan dva dni pred zaključno prireditvijo in predstavitevjo v društvu, kar si štejejo za največji dosežek v letu 2016. Velika zahvala gre vsem, ki so nas finančno podprli in tako omogočili izdajo. To so bili: Občina Ribnica na Pohorju, župan Srečko Geč, Pahernikova ustanova Radlje ob Dravi, g. Maks Sušek, Gasilsko društvo Ribnica Josipdol, Osnovna šola Ribnica na Pohorju, Franc Martini s. p., Pergola d. o. o., Prevoznništvo Pohorč, Nenad Lauko s. p., Tisa gozdarske storitve, Jožica Prassnitz s. p., Stroj Radlje d. o. o., Gostišče pri Vidi, Robert Lesjak s. p., Avtoprevoznništvo Jože Topler, s. p.. Z izdajo zbornika so ohranjeni zapisi, ohranjena in zaznamovana je bogata igralska in pevska tradicija in zgodovina tistih, ki so skrbeli za ugled društva. Kar pa je najvažnejše, skozi vsa leta je v Ribnici na Pohorju hvaležna publika, ki je nastopajoče vseskozi spodbujala in nas še danes spodbuja ter nagrajuje z obiski in aplavzi ter čaka na nove izzive, zato si vsekakor zasluži največjo zahvalo.

V počastitev zaključne prireditve ob 130-letnici KUD-a so se v petek, 25. novembra 2016, predstavile sekcije društva (Moški pevski zbor, Mešani pevski zbor, Ljudski pevci Ribniški fantje in pa naši najmlajši, folklorna skupina Severčki). Drugi dan, 26. novembra 2016, je nastopila dramska skupina s komedijo Podlaga zakonske sreče, sledil je govor župana Srečka Geča in predstavitev zbornika. Zbornik je v sodelovanju z Majdo Pušnik, Gregorjem Slemenjakom in Jožetom Zapečnikom predstavil Tone Partljič, nato pa je sledila podelitev zahval za pomoč pri izdaji zbornika in podelitev priznanj JSKD.

jubilejne značke in priznanja je na podlagi prejetih podatkov skladno z 21. členom Pravilnika o priznanjih sklada podelila ga. Cvetka Miklavc sledečim prejemnikom:

MAROLTOVE ZNAČKE

Otroška folklorna skupina Severčki
Sven PUŠNIK, Marolt bronasta
Marcel PUŠNIK, Marolt bronasta
Jerneja OSVALD, Marolt bronasta
Ljudski pevci Ribniški fantje
Darko KUTIN, Marolt bronasta
Slavko LADINEK, Marolt bronasta
Branko PLEVNIK, Marolt bronasta
Avgust TURIČNIK, Marolt bronasta
Jože ZAPEČNIK, Marolt bronasta

GALUSOVE ZNAČKE

Marija HUDERNIK, Gallus zlata
Maksimiljan TURNER, Gallus častna

LINHARTOVE ZNAČKE

Sonja DRŽEČNIK, Linhart bronasta
Marija KARAT, Linhart bronasta
Slavko ORNIK, Linhart bronasta
Cvetka OVČAR, Linhart bronasta
Špela OVČAR, Linhart bronasta
Robert PUŠNIK, Linhart bronasta
Marija RIČNIK, Linhart bronasta
Gregor SLEMENJAK, Linhart bronasta
Maksimiljan TURNER, Linhart bronasta
Silva PLEVNIK, Linhart srebrna
Branko PLEVNIK, Linhart srebrna
Majda PUŠNIK, Linhart srebrna
Milan DRŽEČNIK, Linhart zlata
Marija GRUBELNIK, Linhart zlata
Štefka SGERM, Linhart zlata
Stojan PODLESNIK, Linhart častna
Jože ZAPEČNIK, Linhart častna

V imenu društva se ob tej priložnosti še enkrat zahvaljujem vsem, ki ste nam strokovno ali finančno pomagali pri izdaji zbornika, vsem članom pa za aktivno sodelovanje v društvu. Posebej se zahvaljujem naši zvesti publiki, ki nam daje moč in spodbudo za nadaljnje delo.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Predsednik Jože Zapečnik

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA SEVERČKI

Učenci, od četrtega do šestega razreda, ki smo vključeni v folklorno skupino Severčki, smo se udeležili različnih prireditev, ki so organizirane znotraj šole in samega kraja.

Območno srečanje otroških folklornih skupin v Radljah ob Dravi, marec 2017

Med njimi naj izpostavimo Območno srečanje otroških folklornih skupin v Radljah ob Dravi, Sodelovali smo ob 130-letnici KUD-a Stane Sever, na tradicionalnih Severjevih dnevih in na prireditvi ob 70-letnici Aktiva žena Josipdol.

Nekdo je nekje zapisal: «Ples je kot letenje, igra z gravitacijo, kjer se zabriše meja med telesom in telesom, telesom in okolico, zrakom,

130 let KUD Stane Sever

tlemi, glasbo, tišino. Ples združuje. Gib lahko pove več kot beseda, telo ima svoj jezik in svoje zgodbe, ki so nam včasih nedosegljive.» (www.animateka.si)

Spodbudno je, da se otroci odločajo za ples, za folkloro, saj na tak način spoznavajo ljudske plesne in običaje naših prednikov. Učenje plesa je »naložba« tudi za prihodnost, za razvijanje različnih spretnosti in medsebojnih odnosov.

*OFS Severčki
Jerneja Oswald*

70 let Aktiva žena Josipdol

»RESTALI« SMO KROMPIR

Ljudje, ki živimo v teh prelepih krajih na Ribniškem Pohorju, se premalo zavedamo naših biserov. Zato se v Turističnem društvu Ribnica na Pohorju trudimo čim bolj predstaviti čare Pohorja izven naših meja.

Na različnih kulinarčnih prireditvah širom Slovenije smo prisotni, kjer kuhamo, pražimo ali pečemo dobrote, ki se kakorkoli navezujejo na ta del Pohorja.

Že predlani smo sodelovali na Krompir festu v Dornavi pri Ptuj, lani septembra pa na 16. svetovnem festivalu praženega krompirja v Radljah ob Dravi. Letos bomo šli v Velenje na 17. svetovni festival praženega krompirja.

Organizator, Društvo za priznanje praženega krompirja kot samostojne jedi, s sedežem v Ljubljani, vsako leto pripravi svetovni festival v drugem slovenskem kraju. Lani je v Radljah ob Dravi sodelovalo sedemdeset ekip iz Slovenije, Avstrije, Hrvaške in Nemčije. Festival se je odvijal na Mariborski cesti, od Pekarne do Doma obrtnikov ter na parkirišču pred in ob „Timi“. Nekatere ekipe sodelujejo že vsekozi, druge se postopoma priključujejo. Prireditev je zanimiva tako kulinarčno kot promocijsko. Ker so »naše« borovnice in brusnice, jih zmerom vključimo v ponudbo. Zato smo v Radljah ob Dravi »restali« krompir klasično s svinjsko mastjo in čebulo, dodali pa smo kuhano govedino in brusnice. Obiskovalcem (okoli 20 tisoč) smo na stojnici poleg našega praženega krompirja ponudili tudi borovničev, domač kruh z zaseko in seveda promocijski material. Po predpisih organizatorjev je morala vsaka ekipa imeti vsaj 30 kg krompirja za praženje. Mi smo ga imeli preko 50 kg, pa smo ga v treh urah razdelili.

Krompir in govedino smo skuhali že zjutraj, na stojnici pa smo rezali čebulo, lupili krompir in etapno pražili. Plinski gorilnik, posode, pribor in surovine za praženje je morala zagotoviti vsaka ekipa sama, zato je to kar velik logističen »projekt«, da stvari pripelješ čim bližje stojnici. Ampak uspelo nam je v slabih treh urah razdeliti ves

Pust 2017

spražen krompir. Obiskovalci so kupili lončene posodice Društva za priznanje praženega krompirja kot samostojne jedi z njihovim logotipom koloradskim hroščem. S to posodico so obiskovali stojnice in poskušali različice praženega krompirja. Namen prireditve ni samo v tem, da se pražen krompir prizna kot samostojna jed, ampak da se ljudje iz različnih krajev družijo, spoznavaajo druge okuse in običaje. Posodico nato uporabljajo doma in se drugo leto udeležijo festivala v drugem kraju Slovenije.

S takšnimi in podobnimi kulinarčnimi dobrotami predstavljamo občino Ribnico na Pohorju in razdelimo veliko promocijskega materiala. Tudi letošnje 13. Ribniško pustovanje je bilo kulinarčno, saj smo bili »EKO KMETIJA MIŠKA«.

Člani Turističnega društva Ribnica na Pohorju smo s svojo energijo in zagnanostjo promotorji naše narave in pestre ponudbe, zato še vedno velja slogan »Turizem smo ljudje!«

Turistično društvo Ribnica na Pohorju
Helena Eman

Pražen krompir 2016

USPEŠNE NA KMEČKIH IGRAH

Namen vsakoletnih državnih ženskih kmečkih iger ni v tekmovalnosti, temveč v druženju, sprostitvi, zabavi in spoznavanju drugih krajev, običajev ter ljudi. To je »praznik kmetič«.

V zgodnjem sobotnem jutru, 2. julija 2016, smo se tri članice, ČEBELICE, Društva kmetič Dravske doline, Krajevni odbor Ribnica na Pohorju, odpeljale na Dolenjsko, v Škocjan blizu Novega mesta. Dveinpolurna pot je minila ob obujanju spominov preteklih in pričakovanju novih šaljivih in spretnostnih iger. Gostiteljice iger so bile lanske zmagovalke.

V Škocjanu so bile igre v okviru prireditve Knobleharjevi dnevi. Ignacij Knoblehar je bil duhovnik, misijonar in potopisec, rojen v Škocjanu pred skoraj dvesto leti.

Po prijavi ekipe smo bile proste dve uri. V miru smo lahko šle na kavo in si malo ogledale neposredno okolico šotora na parkirišču pred občinsko stavbo. Naznanjalo se je pestro dogajanje: vrvenje množice ekip in njihovih navijačev, veliko število članic domačega društva in obiskovalcev. Spremljevalna ponudba je bila vidna na stojnicah z lokalnimi domačimi dobrotami in izdelki ter na medicinski stojnici z merjenjem krvnega pritiska in sladkorja ter svetovanjem.

Slovenske kraje je zastopalo 26 ekip. Naša ekipa je promovirala Ribnico na Pohorju, saj smo vseskozi poudarjale naše poreklo, vendar so bili organizatorji Ženskih kmečkih iger (Zveza kmetič Slovenije in društvo podeželskih žena Škocjan) nenatančni in so nam »odvzeli« Pohorje.

Vsaka ekipa je prejela promocijska darila organizatorjev, sponzorjev in donatorjev, poskrbeli pa so tudi za srečelov. Prizadevne članice domačega društva so pripravile toplo malico in na mizah so skrbele za domače sladke dobrote in vodo.

Ob 12. uri se je začel uradni del iger. Najprej smo prisluhnili pozdravnim govorom predsednice Zveze kmetič Slovenije gospe Irene Ule in gospoda župana Jožeta Kaplerja ter predsednice Društva podeželskih žena Škocjan gospe Jožice Mehak. Gospa Irena Ule, ki je pobudnica ženskih kmečkih iger, je bila voditeljica programa. Sledilo je uradno spoznavanje in predstavitev ekip. Naše sosede so bile JABKE iz Selnice ob Dravi.

Po nastopu folklorne skupine iz Turističnega društva Hrvatini se je začel prvi del iger. Tematika iger se navezuje na kmečka opravila. Igrali sta po dve ali tri ekipe, odvisno od narave iger, saj so nekatere zahtevale kar dosti »manevrskega« prostora. Vse igre so bile bolj ali manj šaljive, odločal pa ni samo čas, ampak tudi »uporabnost končnega izdelka«. Poleg znanja sta bili bolj pomembni spretnost in iznajdljivost. Za verodostojnost rezultatov so skrbele sodnice, članice iz prijavljenih ekip. Izdelovale smo zelenjavne ogrlice in ptičja strašila, pretakale smo cviček, lovile ribe, balirale seno, šivale spodnje perilo, kegljale s krompirjem, prenašale cvetni prah ipd.

Naša ekipa (Anica – vodja, Dragica in jaz) je uspešno združila znanje in spretnosti ter se uvrstila v finale (prvih osem najboljših ekip). Ko nismo igrale, smo navijale. Med igrami so bili kulturni vložki (nastopi pevcev, folklor, skeči), za glasbeno spremljavo pa je skrbel domači družinski ansambel LENART.

Drugi del iger se je začel po 16. uri. Zopet novo točkovanje in me smo si delile drugo, tretje ali četrto mesto. Dodatna izločilna igra nas je postavila na drugo mesto. Seveda smo bile zelo vesele končne uvrstitve, saj smo ČEBELICE pridno »delale«.

Razglasitev rezultatov, izročitev praktičnih nagrad, slikanje ter slovesen zaključek enajstih ženskih kmečkih iger, ki so se končale malo pred 19. uro. Zatem se je pričela CVIČKARIJADA, kar pa nas ni zanimalo, saj smo se odpeljale na obisk k mojim dobrim znancem v »vinsko« zidanico v okolici Trebnjega. Tam smo se dobro okrepčale in poklepetale z družino, ki je vrsto let dopustovala v Ribnici na Pohorju. Za popotnico so nam dali domače sokove, saj že nekaj let ne pridelujejo vina, temveč sok. Spotoma smo se oglasile tudi pri moji teti in tako smo ves dan spoznavale lepote Dolenjske.

Tekmovalna ekipa Čebelic

Naša predsednica Jolanda je imela v soboto druge obveznosti, zato smo se članice ekipe odločile, da jo bomo v nedeljo dopoldne presenetile. Ko smo prišle na obisk, smo dejale, da je bilo lepo, vendar nismo prišle v finale. Sledil je trenutek tišine in vprašujoč pogled levo, desno. Nato vsesplošen smeh, ko smo ponosno prinesle pokal in se skupaj povesele, da je naše presenečenje uspelo.

Naslednje leto gremo na Gorenjsko, saj so zmagale kmetice z Bleda in Gorij.

In še vedno velja, da je važno sodelovati, ne zmagovati!

*Društvo kmetič Dravske doline
KO Ribnica na Pohorju, Helena Eman*

VZPON NA GROSSGLOCKNER

Grossglockner ali po naše Veliki Klek je z višino 3798 metrov najvišja gora v Avstriji. Lahko bi rekli, da je Veliki Klek na pol tudi slovenski, saj je alpinist Valentin Stanič leta 1800 opravil prvi solo vzpon na vrh gore. Z vrha, na katerem stoji križ, je lep razgled po večjem delu Avstrije, ob lepem vremenu pa vidimo tudi naše Julijce, Karavanke in Kamniško-Savske Alpe.

Že kar nekaj časa smo se Drago, Marjan, Irena in moja malenkost pogovarjali, da bi obiskali to najvišjo goro v Avstriji, saj smo naše najvišje vrhove že »obdelali«. To željo smo ob neki skupni turi zaupali izkušenemu vodniku Ivanu iz PD Bricnik Muta, za katerega smo vedeli, da ga obišče skoraj vsako leto. Beseda je dala besedo in tako nam je obljubil, da nas bo tja odpeljal v letu 2016, pod pogojem, da bomo za to pripravljeni (kondicija, znanje hoje z derezami, uporaba cepina itd), saj velja ta vzpon za zelo zahtevnega.

Besede smo vzeli resno, zato smo v zimskem obdobju vse naštetu malo potrenirali, do poletja pa pridno nabirali kondicijo. V avgustu je padla odločitev. Gremo v soboto, 20., saj je bila vremenska napoved ugodna. Za prevoz in voznika, se je dogovoril Ivan, z nami pa sta šla še vodnika iz PD Bricnik Muta Jože in Igor.

Na izhodišču

V bližini kočice Locknerhutten

Proti kočici Erzhertzog-Johann Hutten

Navedenega dne se ob 1.30 zberemo na Muti in se podamo na triurno vožnjo mimo Linza do parkirišča Locknerhaus v Kalsu, ki je na višini 1918 metrov.

Hitro se opremimo, natovorimo nahrbtnike in ob 5.15 krenemo na pot. Zavedamo se, da bo potrebno premagati skoraj 2000 metrov višinske razlike. Kaj nas čaka na poti, pa sta vedela samo Ivan, ki se je na to pot podal tridesetletni, in Jože, ki gre tretjič. Pot skozi dolino Kodniztal najprej poteka po položni makadamski cesti, vendar se po dveh kilometrih začne strmo vzpenjati proti kočici Locknerhutten (2241 metrov), kamor prispemo ob 6. uri.

Naredimo krajši postanek in nadaljujemo v smeri kočice Studelhutten. Ker bi do kočice naredili večji ovinek, gremo po drugi poti in na višini našega Triglavu naredimo krajši postanek za požirek in kakšen grizljaj. Ves čas poti nam pogled uhaja nekam daleč tja gor, kjer je viden tudi naš vrh. Do prvega ledenika pridemo okoli 8. ure.

Za nas pet je bilo to prvo srečanje s prvim ledenikom. Natakne si dereze in se v koloni odpravimo čezenj. Sprva je povsem položen, po pol ure pa se začne strmo vzpe-

Malo počitka na višini 3454 metrov

njati proti Grossglocknerjevemu vzhodnemu grebenu. Ledeniških razpok na srečo ni veliko. Pot po grebenu je dobro zavarovana.

Sonce je že dobro obsijalo naš vrh, prav tako so se odpirali sami lepi pogledi na visoke vršace in ledenike pod njimi. Dobre štiri ure smo rabili do kočice Erzhertzog-Johann Hutten, ki je na višini 3454 metrov. Se pravi, da je Ivan ves čas narekoval dober tempo, mi pa za njim, za kar smo si prisluzili pohvalo.

Pri kočici naredimo polurni postanek. Pred odhodom iz nahrbtnikov vzamemo opremo, ki jo bomo potrebovali za nadaljnji vzpon, saj pot naprej ni posebej varovana, ampak so na kakšnih 30 metrov narazen nameščene približno meter visoke jeklene palice, ki jih uporabljajo za varovanje pohodniki, ki so v navezah. S seboj vzamemo tudi daljšo vrv, ki si jo Ivan da v nahrbtnik, ostali pa nahrbtnike pustimo v kočici.

Takoj za kočico stopimo na drugi ledenik, ki je pokrit s snegom. Ker je sneg zmečkan, kar lepo napredujemo. Sonce prijetno greje, tako da nam je že vroče. Menim, da je nekaj vročine prišlo tudi od znotraj, saj je adrenalin pričel delovati.

Po kakšnih 20 minutah se pot začne strmo vzpenjati proti vrhu Kleinglocknerja. Tukaj srečamo pohodnike, ki že sestopajo z vrha. Ko se nam že skoraj približajo, je enemu izmed njih spodrsnilo, zato ga je kljub poskusu ustavljanja s cepinom odneslo kakšnih 200 metrov po snegu ledenika. Igor in Jože, ki sta hodila zadnja, sta imela kar precej sreče, da ju ni zadel. Na srečo je pohodnik vstal in vsi smo si oddahnili. Brez modric pa je sigurno ni odnesel.

Neprijeten dogodek nam je dal misliti, zato še bolj previdno nadaljujemo z našo potjo do vrha Kleinglocknerja. Tukaj pot poteka po ozkem in izpostavljenem grebenu. Kamnina je temne barve, skala kompaktna, kljub temu

Pred prečkanjem ledenika si natakne dereze

Ledenik pod malim Klekom

Na grebenu se čakamo

pa je plezanje po grebenu zahtevno, ker je treba stopati na oprimke z derezami na nogah, saj je na poti tudi nekaj snega in ledu.

Najbolj kritična točka je prehod med Malim in Velikim Klekom, saj je prostora le za enega človeka, pogled v globino pa je strašljiv. Tukaj tudi nekaj časa čakamo, ker

Sestop na spodnji ledenik

Po naporu paše nekaj tekočega

Gasilska na vrhu

je bilo pred nami nekaj navez. Ko se pomaknejo nekoliko višje, tudi sami sestopimo v škrbino in nadaljujemo s plezanjem, brez večjih težav, proti vrhu. Ob 12.15 osvojimo najvišji vrh sosednje države. Ker je na vrhu malo prostora in kar nekaj obiskovalcev, smo morali počakati, da smo prišli na vrsto za fotografiranje.

Na vrhu smo se zadržali le kakšnih 15 minut, nakar je sledil sestop. Sedaj je bila potrebna še večja previdnost, saj so se za nami na vrh vzpenjale še druge naveze, prav

Je še daleč do parkirnega prostora?

Zdaj pa še varno do doma

Brat in sestra na najvišjem vrhu Avstrije

tako jih je nekaj sestopalo. Pred spustom v škrbino, smo tako kar nekaj časa čakali, pa še meglo je od nekod prineslo.

Prav tako smo le počasi napredovali po grebenu Malega Kleka in si šele na zasnežen ledeniku oddahnili. Ob 14.30 smo prispeli do koč, kjer smo pustili nahrbtnike. V koči si naročimo nekaj tekočega, prav tako napolnimo želodce, ki so se od adrenalina nekoliko umirili (vsaj nekaterim).

V koči smo se zadržali le krajši čas, saj nas je čakala še dolga pot nazaj. Spust do spodnjega ledenika je potekal brez posebnosti. Na začetku ledenika je bil sneg že zmešan, pri prečkanju ostalega dela ledenika pa smo hodili bolj po vodi, ki se steka v številne potočke.

Sestop nadaljujemo po poti vzpona. Med potjo se oziramo proti našemu vrhu, kjer so podijo megle, medtem ko je dolina obsijana s soncem.

Po dobrih 12 urah pridemo do našega prevoza. Razpoloženje je bilo po uspešnem vzponu odlično.

Med potjo domov se ustavimo v enem izmed gostinskih lokalov, kjer si vsi naročimo »vineršnicl« in naredimo analizo današnje naporene ture.

Po večerji nas čaka še kar nekaj kilometrov do doma. Vsem se je že mudilo pod prho in pripovedovati doživljaje, ki so bili res nepozabni.

Na koncu bi se še enkrat zahvalil našima vodnikoma Ivanu in Jožetu, prav tako ne smem pozabiti na voznika Marka, ki nas je varno pripeljal nazaj.

*Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
Vodnik Stane Zlatinek*

TURISTIČNO - INFORMACIJSKI CENTER

Skupaj s finančnimi sredstvi Evropske unije in Republike Slovenije je Občina Ribnica na Pohorju pred tremi leti obnovila Vicmanovo vilo v centru vasi.

Projekt Evropskega sklada za regionalni razvoj „Naložba v vašo prihodnost“, kulturno-turistična infrastruktura zahodnega Pohorja, obnova Vicmanove vile, sodi med projekte, ki so namenjeni tako domačinom kot obiskovalcem.

Lahko smo veseli, da imamo na lepi lokaciji obnovljeno stoletno hišo, v kateri je zmerom živahno. Poleg knjižnice, čitalnice, razstavnega prostora, multimedijskega in večnamenskega prostora je v vili Vicman tudi prodajalna lokalnih spominkov in izdelkov domače obrti ter TIC (Turistično informacijski center).

Arhitekturno dovršen objekt je namenjen kulturnim, turističnim, izobraževalnim in naravovarstvenim vsebinam na tem delu Pohorja.

Trudimo se biti inovativni in prilagajati zanimanja ter dogajanja v vili Vicman našim občanom in obiskovalcem.

Kot zaposlena domačinka poskušam pritegniti v vilo Vicman čim več obiskovalcev.

Sodelujem s knjižnico, društvu v občini, nastanitvenimi in ostalimi ponudniki na lokalni ravni pa tudi nekoliko širše.

Notranjost vile Vicman

Prodajalna spominkov in izdelkov domače obrti

Vabljeni v knjižnico in na razstavo »MOJE ZGODBE« gospe Olge Vukovac in tudi na naše delavnice in predavanja. Obvestila se nahajajo na oglasnih deskah Občine Ribnica na Pohorju.

Dragi bralci Ribniških novic 2017!

Morda se ukvarjate s kakšnim hobijem in izdelujete izdelke, ki bi popestrili ponudbo v prodajalni spominkov in izdelkov domače obrti? Pridite k nam in dogovorili se bomo o sodelovanju!

TIC Ribnica na Pohorju
Helena Eman

NAJMLAJŠI OBČANI, ROJENI V LETU 2016

Ime in priimek otroka	Ime in priimek staršev	Bivališče
Mai JAMNIK	Mateja PAR in Ivo JAMNIK	Zg. Lehen na Pohorju
Evelin MIHELICH	Ines GOLOB in Damjan MIHELICH	Hudi Kot
Daša KAČIČ	Marija ČOKELC in Karel KAČIČ	Josipdol
Ela ROZMAN	Tanja ROZMAN in Uroš ROZMAN	Zg. Lehen na Pohorju
Elisa KLEMENC	Rebeka BEIGOT in Marko KLEMENC	Zg. Lehen na Pohorju
Ketty POTOČNIK	Katarina KORN in Blaž POTOČNIK	Josipdol
Timi VINŠEK	Manuela HOLZER in Boštjan VINŠEK	Josipdol
Martina OVČAR	Nives NAGLIČ in Robert OVČAR	Josipdol
Svit KRAJNC	Janja KRAJNC in Božo KRAJNC	Hudi Kot
Ana MITHANS	Tina GLAZER in Borut MITHANS	Hudi Kot
Katarina DRŽEČNIK	Mateja DRŽEČNIK in Rok DRŽEČNIK	Ribnica na Pohorju
Lukas ŠTRAUS	Sara JEGER in Aljoša ŠTRAUS	Josipdol
Ina KRAMLJAK	Rebeka KOREN in Simon KRAMLJAK	Josipdol

RADOVEDNOST

Radovednost je volja do učenja, je želja po raziskovanju. Res je, da smo še majhni in zato smo še toliko bolj vedoželjni. Vsak dan v vrtcu izkoristimo za raziskovanje, eksperimentiranje, pri čemer se vselej učimo in igramo. Opazujemo, raziskujemo in se pogovarjamo o spremembah v naravi skozi letne čase, spoznavamo barve in oblike, štejemo, smo likovno ustvarjalni, izrezujemo, barvamo, nizamo, pojemo, deklamiramo in plešemo ter krepimo naše možgančke z različnimi miselnimi igrami. Kar se naučimo, radi predstavimo tudi drugim. Tudi letos smo pripravili nastop za materinski dan, na katerem smo mamicam, očetom, babicam in dedkom ter vsem ostalim predstavili pesmice s plesom in deklamacije, ki smo se jih naučili v vrtcu. S pomočjo notranje motivacije in otroške vedoželjnosti smo pokazali, kako učljivi smo tudi najmlajši v vrtcu.

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Vzgojiteljici Katja Bricman in Hermina Ostruh*

Nastop za materinski dan

USTVARJALNA DELAVNICA Z BABICAMI IN DEDKI

Ustvarjalna delavnica z babicami in dedki

Otroci skupine JUMBO so nestrpno pričakovali torek, 13. 12. 2016. Bil je prav poseben dan, saj so v vrtec prišli babice in dedki naših otrok na ustvarjalno delavnico. Najprej jih je toplo pozdravila vodja vrtca ga. Brigita Gosak, nato pa njihovi vnučki, ki so jim za dobrodošlico zapeli pesem Na Planincih. Delavnico sva povezali s celoletnim projektom BILO JE NEKOČ. Tokrat smo se osredotočili na igro v starih časih. Stari starši so povedali, da so se veliko igrali s kamenji, s punčkami iz cunj, gnilo jajce.....Babice, dedki in otroci so rezali, šivali, polnili in krasili majhne lutke iz blaga. Ni manjkalo spominov na stare čase. Sledila je čajanka s slastnimi keksi, ki so jih babice pekle nekoč. Za konec pa skupni ples Ob bistrem potočku je mlin...

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Vzgojiteljici Alenka Urnaut in Špela Hrastnik*

DAN DRUŽENJA IN IZLET NA KMETIJO »TETE LENE« Z VRTCEM BREZNO, PODVELKA, OŽBALT IN KAPLA

Zamisel o skupnem druženju in hkrati izletu je nastala že konec lanskega leta. Tako je napočil torek, 8. junija 2016. Jutranje že skoraj poletno sonce nas je razveselilo s svojimi žarki in prijetno ogrelo ozračje. Naše igrišče so napolnili otroci iz vrtcev Brezno, Podvelka, Ožbalt, Kapla in Ribnica na Pohorju. Po uvodnem pozdravu in majhni pogostitvi smo se podali na pot. Pot ni bila naporna, hitro smo prispeli na cilj. Ob robu gozda nas je pričakala TETA LENA, Urška Šantl Urh. Popeljala nas je skozi prelepe naravne lepote. Pri nabiranju bezga, krmljenju ovc, ogledu ribnika in polnjenju trebuščkov z domačim kruhom in marmelado so otroci zelo uživali. Še kako pa so jim tekle dobrote iz nahrbtnika. Druženje z otroki sosednjih vrtcev je bilo zelo sproščeno, prijetno in zabavno. Želimo si še več takšnih dni.

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Vzgojiteljici Alenka Urnaut in Špela Hrastnik*

Izlet k teti Leni

OBISKALA NAS JE HIŠKA EKSPERIMENTOV

V torek, 30. marca 2017, smo imeli učenci Osnovne šole Ribnica na Pohorju tehniški dan, pridružili pa so se nam tudi otroci iz vrta. Pri nas je gostovala Hiša eksperimentov iz Ljubljane. Najprej smo imeli slavnostno odprtje, kjer je pevski zbor zapel državno himno in himno Hiše eksperimentov. Nagovorila sta nas ravnatelj g. Jože Krušič in podžupan Občine Ribnica na Pohorju g. Alojzij Klančnik. Zahvalila

Slovesno odprtje Hiške eksperimentov

Eksperiment »Sestavljena slika«

sta se vsem donatorjem, ki so nam omogočili to nepozabno doživetje, in nam zaželela lep dan. Po malici smo začeli z ogledom eksperimentov. Razdelili smo se v štiri skupine in krožili po učilnicah. Nato je vrtec in razredno stopnjo čakala znanstvena dogodivščina (Jajčkologija). Pogovarjali so se o jajcih in preizkušali njihove lastnosti. Sledilo je kosilo. Nato so znanstveno dogodivščino (Plinologija) doživeli

Znanstvena dogodivščina »Jajčkologija«

Eksperiment »Zob za zob«

tudi učenci predmetne stopnje. Pogovarjali so se o različnih vrstah plinov in njihovem delovanju. Pri obeh dogodivščinah smo izvedli nekaj eksperimentov in tako dokazali, kaj vse zmorejo jajca in plini. Ob koncu tehniškega dneva smo se odpravili domov. Popoldan pa so si eksperimente lahko ogledali tudi naši starši in drugi občani.

Eksperiment »Žerjav za dva«

Zahvala

Zahvaljujemo se vsem donatorjem, ki so s finančnimi sredstvi omogočili, da nas je obiskala Hiša eksperimentov:

Občina Ribnica na Pohorju, OŠ Ribnica na Pohorju, Šolski sklad OŠ Ribnica na Pohorju z Enoto Vrtec pri osnovni šoli, Boštjan Oswald, s. p., Igor Vajs, s. p., Posredništvo Pohorec, Nenad Lauko, s. p., Lestermo, d. o. o., Kopa, računalniški inženiring, d. d..

Viktorija Miklavc in Nika Pušnik, 9. razred

ZLATO PRIZNANJE NA TURISTIČNI TRŽNICI

Člani turističnega krožka OŠ Ribnica na Pohorju smo v šolskem letu 2016/2017 sodelovali na 31. državnem festivalu Turizmu pomaga lastna glava in v okviru tega festivala oblikovali dvodnevni turistični produkt *I feel Pohorje*.

Članice turističnega krožka ob prejemu zlatega priznanja

I feel Pohorje je dvodnevni program, ki obsega pot od Ribnice na Pohorju, mimo koč na Pesniku, do Ribniškega jezera in Ribniške koč. Prične se ob 9. uri zjutraj in konča naslednji dan ob 15. uri popoldan. V tem času naši obiskovalci spoznajo vas Ribnico na Pohorju, koč na Pesniku, Ribniško jezero in Ribniško koč. Kar pa želimo poudariti, nosi že naslov naše naloge: *I feel Pohorje*. To pomeni, da ob vseh omenjenih točkah obiskovalec doživi in občuti zelene pohorske gozdove, ki dišijo po smolah iglavcev. Da sliši tišino narave in ob tem prisluhne sebi. Da sliši šelestenje listov mogočnih bukev, brez in gabra. Da sliši nekje v gozdu pok veje, čez katero se je pognala vitka srna. Da na obrazu čuti lahen veterc, ki mu hladi razgreto lice, ko se vzpenja proti cilju. Da užije hrano, ki je rasla na Pohorju in so jo pripravili Pohorci. Vse to in še več ponuja naš turistični paket.

V torek, 7. marca 2017, smo se s tem produktom predstavili na turistični tržnici v Mercator centru v Velenju ter zanj prejeli zlato priznanje. S tem smo se uvrstili na zaključno tržnico, ki bo 20. aprila 2017 v Mercator centru v Mariboru.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi in predstavitvi našega produkta.

Člani turističnega krožka OŠ Ribnica na Pohorju in mentorice:

Jerneja Osvald, Andreja Peruš in Milena Ledinek

OBČINSKA ORGANIZACIJA ZB ZA VREDNOTE NOB RIBNICA NA POHORJU

Spomin na narodnoosvobodilni boj je »lastnina« vsega naroda.

Uvod v številne spominske slovesnosti iz druge svetovne vojne, ki potekajo po vsej Sloveniji, so partizanske Dražgoše. Tudi letos se je v zelo hladnem vremenu tam poklonilo čez štiri tisoč ljudi.

V osvežitve spomina naj omenim, da je v Dražgošah potekala bitka od 9. do 11. januarja 1942, ko so se borci Cankarjevega bataljona zaradi izrazite nemške premoči iz vasi umaknili na Jelovico. Maščevanje okupatorja je bilo grozljivo, saj so ustrelili 41 domačinov, več kot 80 so jih odpeljali v koncentracijska taborišča, vas pa popolnoma porušili. S posebnim spoštovanjem se spominjamo vseh žrtev za domovino med obema vojnoma ter žrtev med desetdnevno vojno za samostojno Slovenijo. Narod je bil odločen in enoten, da ponosno brani svobodo, svojo čast, slovensko kulturo in naš slovenski jezik.

Nekateri brez sramu zlorabljajo te dogodke za svoje politične boje in se skrivajo za neko »spravo«. Vsi partizani, ki so se bojevali za

svobodo, pa ne potrebujejo nobene »sprave«. Po 75-tih letih imamo svojo državo, v kateri želimo živeti v miru, v prijazni državi, s svojo kulturo in narodno identiteto. Mir je glavna vrednota in naš skupni temelj za enotnost Evrope.

V letu 2016 je naša OO borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju v celoti izpolnila svoj zastavljen plan, katerega pa brez solidarne pomoči članov organizacije ter številnih drugih krajanov v društvih in organizacijah ne bi mogla. Ob tej priložnosti se še enkrat najlepše zahvaljujemo vsem sodelujočim, še posebej na naši tradicionalni proslavi v Ribnici na Pohorju, za njihov programski prispevek. Tudi za leto 2017 smo sprejeli predlagan plan z nalogo, da ga bomo spoštovali, namensko gospodarili z našimi sredstvi in spoštovali vrednote, ki so bile med NOB globoko cenjene.

OO združenje borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju
Predsednica Maksimiljana Ladinek

V VSAKEM IZMED NAS JE PRIČAKOVANJE, KI GA IMENUJEMO UPANJE. (Platon)

OO DI Ribnica – Josipdol deluje pod okriljem MDI Drava iz Radelj ob Dravi.

Naš odbor trenutno šteje 120 članov. Skrbno pazimo, da uresničimo cilje in naloge, ki si jih postavimo na začetku koledarskega leta. Priznati moramo, da nam to vsako leto znova uspe.

Pričakovanja invalidov in vseh, ki delajo z njimi, so velika, zlasti še po sprejetju Konvenciji o pravicah invalidov.

Naši člani se vsako leto izredno veselijo izleta, ki ga organiziramo prvo soboto v juniju. Iz Josipdola smo se z avtobusom odpeljali 4. junija 2016. Pot nas je vodila preko Avstrije do cestnega prelaza v zahodnih Karavankah, ki povezuje Slovenijo z Avstrijo. Ustavili smo se v Planici, ki je izjemno okolje za smučarske skoke in polete. Tu trenirajo in tekmujejo tudi smučarji tekači. Peljali smo se skozi Kranjsko Goro, ki je pomembno turistično in zimskošportno središče. Ko smo prispeli na 1611 m nadmorske višine, nam je zastal dih, ko smo občudovali naravne lepote Vršiča. Cesto preko prevala so zgradili med prvo svetovno vojno vojni ujetniki, predvsem Rusi. Na njihove žrtve nas spominja Ruska kapelica, ki smo si jo ogledali tudi mi. Naslednji ogled nas je čakal v naselju Trenta v občini Bovec. V muzeju smo spoznali življenje nekdanje Trente in ta obisk je v nas vzbudil nostalgijo po še ne tako davnih časih. Zanimala nas je tudi zgodba o skrivnostnem Zlatorogu.

Ko so za nami ostali Trenta, Bovec in Kobarid, nas je že vabil tolminski muzej. Tu smo se srečali z arheološko, etnološko in kulturno-zgodovinsko dediščino v tem delu naše lepe Slovenije. Polni prelepих vtisov smo se peljali skozi Most na Soči, Železnike in Dražgoše, kjer je bila ena večjih bitk med drugo svetovno vojno, in tu se je pokazalo, da nemška vojska ni nepremagljiva.

Domov smo se vrnili v poznih večernih urah. Poleg ogledov smo mislili tudi na hrano in pijačo, zato nihče ni bil lačen in žejen. Na poti nas je razveseljeval naš Anže Krevh, ki je absolutni evropski prvak v igranju na diatonično harmoniko. Ja, res je. V Evropi je najboljši.

Planica, dolina pod Poncami

Tudi oktobrski izlet v družbi OO DI Radlje ob Dravi nam bo ostal v lepem spominu. Potepali smo se po Mariborskem Pohorju, se peljali z gondolo in počeli še marsikaj lepega.

Naša spoštovana članica Marija Uran se ni udeležila izletov, bila pa je na delnem občnem zboru našega društva in v ta namen je nastala tale pesmica.

Zbor invalidov

*Spet smo se skupaj zbrali
kakor vsako leto.
Letos spet v Josipdolu,
kjer vedno je lepo.*

*Hitro leto mine,
čeprav včasih dolgi dnevi so za invalide.
Mnoge huda bolezen kuje,
je pa vsako leto huje.*

*Nekateri smo že čez osemdeset let,
kaj vse smo morali preživeti.
Trpljenje in težko delo
posledice na telesu je pustilo.*

*Ko pa se skupaj zberemo,
se poveselimo in se o marsičem pogovorimo.
Vsem tistim, ki tako lepo za invalide skrbijo,
se jim stokrat premalo zahvalimo.*

**Dokler imamo spomin, je lepa preteklost.
Dokler imamo upanje, je lepa prihodnost.**

OO Društvo invalidov Ribnica – Josipdol
Nevenka Kutin

V SPOMINU SE VRNIMO NAZAJ

Kadar začnem pisati članek za Ribniške novice, se ustavim pri reviji VZAJEMNOST, saj tu najdem vedno kaj koristnega za svoje pisanje. Posebno domiseln se mi je zdel verz, ki ga je napisal Tone Pavček, ki je znal preprosto, iskreno in lepo govoriti o življenju in ljudeh, pravi pa tako:

*Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš;
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,*

*če stisneš roko komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lep, če si človek do ljudi.*

Ljudje se vse bolj zavedamo, da nas zdrav življenjski slog ohranja pri zdravju, kot tudi tega, da ni najbolj pomemben denar, ki ga je za veliko večino čedalje manj. Čeravno so časi težki, nas obremenjuje tudi skrb za prihodnost – v naših letih ne toliko za svojo kot predvsem za naše otroke in vnuke – pa bilo dobro, da bi se zavoljo svojega zdravja otrešli skrbi. Saj je tako, da se najpogosteje ne zgodi to, kar mislimo, da naj bi se. Sama pa verjamem v to, da dobre misli pritegnejo dobro, slabe pa slabo. Družbo namreč sestavljamo ljudje in kakršni smo, taka je družba kot celota. Kot lahko zasledimo, smo v zadnjih dvesto letih razvijali predvsem pamet – zato tudi tako velik tehnološki napredek – zanemarjali pa smo srce, sočutje, sposobnost vživljanja v drugega, sodoživljanja z njim, sprejemanja in dajanja pomoči. Ja, prav ste prebrali – tudi sprejemati moramo znati. Žal mnogi, zlasti starejši, ki so v življenju vedno le dajali, ne znajo sprejemati. Starost je bolj kot odraz let, gub in upognjenega telesa, pokazatelj stanja našega duha. Če živimo dejavno, poživimo telo in duha, spoznamo nove ljudi, odprejo se nam novi svetovi.

V spominu se vrnimo nazaj na lansko leto in na trenutke, ki smo jih preživeli skupaj, saj so bili za nas nepozabni. Na naših srečanjih smo zaživeli v vsej svoji celostni lepoti, bili smo sproščeni in nasmejani. V mesecu maju smo se odpravili v Savinjsko in Spodnjeposavsko regijo,

Ogled vojaškega parka zgodovine v Pivki med vračanje iz Izole

kjer smo si ogledali Posavski muzej v Brežicah in eno najlepših cerkva na Slovenskem Baziliko Lurške Marije – slovenski Lurd v Brestanici. Zadnja točka našega izleta pa je bila v Zabukovju na turistični kmetiji Grobelnik. Tu smo se okrepili s kosilom in kozarčkom vina.

Z nekaj vrsticami se bom dotaknila tudi našega letovanja v hotelu Delfin v Izoli, ki smo ga, kakor že vrsto let, preživeli s člani DU Lovrenc na Pohorju, s katerimi si skupaj organiziramo avtobusni prevoz. Letovali smo od 24. do 31. avgusta 2016. Tu smo zaživeli v vsej svoji celostni lepoti, bili smo sproščeni in nasmejani, saj so nas sončni žarki in šumenje valov poživljali ter krepili dušo in telo. Teden, ki smo ga preživeli v Izoli, je bil namenjen samo prijetnim doživetjem in nam bo dolgo ostal v lepem spominu.

Naš jesenski izlet pa nas je popeljal v deželo ob Muri. Prvi postanek je bil v Martišovcih pri Šunkarnici Kodila. Od tu smo nadaljevali pot do Prekmurskega muzeja v Murski Soboti. Tam smo spoznali zgodovino gradu. Ogledali smo si tudi evangeličansko cerkev, saj nas je zanimala razlika med evangeličansko in krščansko cerkvijo. Iz Murske Sobote smo se peljali v Lendavo do razglednega stolpa Vinarium, s katerega je bil čudovit razgled, ki nudi pogled poleg Slovenije še na Hrvaško, Madžarsko in Avstrijo. Na koncu smo imeli na turistični kmetiji Puhan v Bogojini kosilo. Tu je bil tudi konec našega izleta.

Ob koncu leta smo imeli še družabno srečanje v gostilni Jelka v Ribnici na Pohorju, kjer so nam Ribniški pobje zapeli nekaj pesmi in ga. Marija Hudernik je recitala dve pesmi.

Vseh naših druženj se je udeležilo kar zadovoljivo število članov. Energija, ki smo jo ustvarjali na teh druženjih, nas sprošča, nam daje optimizem in nasmeh, s čimer delamo svet lepši in prijetnejši.

Resnica je pač takšna, da je na svetu vse minljivo, tako so minila tudi naša lanska srečanja z lepimi spomini in željami, da se kaj takšnega ponovi tudi v letu 2017.

Če smo z našimi doživetji in srečanji prepričali koga, da se pridruži Društvu upokojencev Ribnica, ga z veseljem pričakujemo.

Izlet v Posavsko regijo

*Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
Predsednica Ana Mithans*

POHORSKA ZARJA

V zimskem času smo članice Pohorske zarje pridno pletle in kvačkale, vezle gobeline, izdelovale čudovite prtičke ter ustvarjale unikatne izdelke iz papirja in drugih materialov.

Pri ročnem delu idej kar ne zmanjka in naša ustvarjalnost ne pozna meja. Izdelke rade postavimo na ogled in ker imamo bogato zbirko, v toplejših mesecih pripravimo samostojno razstavo. S svojimi prispevki obogatimo tudi marsikatero razstavo ročnih del v sosednjih občinah in na območju Zgornje Dravske doline.

Velik poudarek dajemo druženju, ki je neprecenljivo v današnji dobi televizije, računalnikov in mobilne telefonije. Marsikateri torkov večer se zaključi v poznih urah ob praznovanju rojstnih dnevo naših članic in petju ponarodelih pesmi. Ko pa vržemo remi, kar pozabimo na pozno uro. Udeležujemo se družabnih dogodkov v naši občini, sodelujemo na prireditvah ob občinskem prazniku, srečanju zakonskih jubilarantov naše župnije, AFŽ-ju, čistilnih akcijah, pikado turnir-

ju in se pridružimo pohodom, ki jih pripravi društvo delovnih invalidov. Naša dvodnevna razstava v Večnamenski dvorani v Josipdolu v maju je bila dobro obiskana. V naši knjigi spominov so se zapisale številne pohvale in vzpodbude obiskovalcev, ki nas motivirajo, da še naprej pridno ustvarjamo. Nobeden obiskovalec ne odide brez majhnega ročnodelskega izdelka in pogostitve s sladkimi dobrotami, ki so kulinarčni proizvodi naših članic.

V Vicmanovi vili smo v turistično-informacijski pisarni ponudile na ogled in v prodajo nekatere naše izdelke, ki so zanimivi za turiste in jih uspešno prodajamo, saj smo zanje postavile simbolične cene.

Kot vsako društvo si tudi me prizadevamo za podmladek, zato se nam vsako leto pridružijo nove ljubiteljice ročnih del.

*Ročnodelsko društvo Pohorska Zarja
Marjana Ahej*

PRIZNANJE IN PLAKETA OB 150-LETNICI RDEČEGA KRIŽA SLOVENIJE

Ob 150-letnici Rdečega križa Slovenije (RKS) smo bili v oktobru 2016 povabljeni na proslavo območnih združenj RK za Koroško v Slovenj Gradec. KO RK Josipdol - Ribnica je ob tem visokem jubileju prejela priznanje in plaketo za izjemne dosežke in dolgoletno pomoč pri ustvarjanju pogojev za uspešno delovanje Območnega združenja RKS in uresničevanju humanitarnega poslanstva RKS.

Spregovorila nam je podpredsednica RKS Irena Nečemer. O delovanju te človekoljubne organizacije razmišlja takole: »Skozi vse številne družbene spremembe in izzive ter spremenjene okoliščine je slovenski Rdeči križ ostal zvest svoji tradiciji, se uspešno prilagajal izzivom časa in namenjal največ pozornosti, časa in energije uspešnemu izvajanju humanitarnega poslanstva tako s področja javnih pooblastil kakor tudi preostalih splošno humanitarnih programov.«

»Povsod in za vsakogar« je bil slogan Tedna Rdečega križa, ki ponazarja moč in doseg globalne mreže Rdečega križa in Rdečega polmeseca ter prispevek 17 milijonov aktivnih prostovoljcev po svetu. Prav zaradi razvejane mreže predanih prostovoljk in prostovoljcev, ki so bili in so tudi širom Slovenije vedno pripravljeni pomagati celo

takrat, ko je ogroženo njihovo življenje, je Rdeči križ skozi svoj obstoj učinkovita, zaupanja vredna organizacija, ki se odgovorno odziva na aktualna družbeno-socialna dogajanja in potrebe okolja ter si nenehno prizadeva krepiiti humane vrednote med vsemi slovenske družbe, pa tudi širše. Med drugim RKS že tradicionalno organizira vseslovensko humanitarno akcijo »Lepo je deliti«, s pomočjo kate-re zbira sredstva za nakupe življenjsko potrebnih artiklov. Namen te, zdaj že tradicionalne dobrodelne akcije RKS pa je zagotoviti dodatno pomoč v obliki prehranski paketov in higienskih pripomočkov za oskrbo socialno ogroženega prebivalstva.

*Povzetek iz sporočila za javnost
OZ RK Koper
Zapisala Judita Kotnik*

STOKRAT JE DAROVAL KRI

Ali ste že kdaj pomislili, da v Sloveniji potrebujemo v povprečju okoli 300 do 350 krvodajalcev na dan, da bolnikom zagotovimo potrebno količino krvi? Zato so krvodajalci pomemben del zdravstvenega sistema, saj bolnikom omogočajo ustrezno zdravljenje s krvjo. Tako je darovanje krvi gotovo ena najplemenitejših oblik pomoči sočloveku.

Čeprav se s številom krvodajalcev Slovenija uvršča v evropsko povprečje, je najpomembneje, da smo na področju preskrbe s krvjo samozadostni in v celoti pokrivamo potrebe lastnega zdravstva.

Imamo dobro razvit sistem krvodajalstva z dolgo in uspešno tradicijo, zadostno število krvodajalcev in visoko pripravljenostjo ljudi, da darujejo kri.

Eden izmed ljudi, ki je sočloveku vedno pripravljen priskočiti na pomoč, je naš krajan Josipdola gospod Danijel Cvetko. Odlikuje ga prav posebna odlika, saj je 13. decembra 2016 že stotič daroval kri. To pomeni, da je daroval že približno 50 litrov krvi, kar je količina, ki se v povprečju pretaka po žilah desetih odraslih oseb. Te številke povedo več kot vse pohvale in priznanja, ki jih lahko izrečemo in damo našemu Daniju.

Ker pa si tak jubilej zasluži posebno pozornost, smo Danija predstavniki Krajevne organizacije RK Josipdol - Ribnica in Območnega združenja RK Radlje ob Dravi, obiskali na domu, mu čestitali in se mu zahvalili za veliko človekoljubno dejanje.

Dani čestitke

*Krajevna organizacija Rdečega križa Josipdol – Ribnica
Predsednica Judita Kotnik*

Dani na UKC Maribor – na Centru za transfuzijsko med., ko 100 -tič daruje kri s Katjo Črešnik Rac, sekretarko OO RK Radlje ob Dravi in predstojnico centra Lidijo Lokar.

SANACIJA LIPOVEGA DREVOREDA V JOSIPDOLU

Če izhajamo iz zadnjih ugotovitev, ko smo na panjih podrtih lip preštevali letnice, lahko ugotovimo, da so bile stare od 140 do 150 let. Iz zgodovine Josipdola torej sklepamo, da je lipe dal posaditi takratni lastnik Henrik Gasteiger (1838–1870). Vedeti moramo, da odločitev, da se pristopi k dokončni sanaciji lipovega drevoreda, ki jo je sprejel župan Srečko Geč, skupaj z njim pa vsi ostali, ki smo bili z lipami povezani malo več kot le laiki, ni bila lahka in enostavna. Glavni povod je bil vsekakor trenutek, ko je pred kratkim veter podrl lipo in s tem ogrozil ne le nepremičnine, temveč tudi ljudi.

Močno navezani smo bili vsi skupaj na naš drevored, ki nas je kot slavolok sprejemal, ko smo prihajali v kraj. Lipe smo občudovali, ko so spomladi ozelenele, malo kasneje bujno zacvetele in čez vse leto zavetje dajale mnogim pticam. Bile so naši predniki, babice, mame, naše sestre, dokler smo živeli skupaj.

Da so nekaj posebnega, so se zavedali že v rajni skupni Občini Radlje, ko so drevored s posebnim odlokom razglasili za naravni in kulturni spomenik posebnega pomena. Prav zato smo morali za vse ukrepe ob vsakem dogodku, ko je katero od lip prevrnil veter ali sneg ali ko so vseskozi padale suhe veje, kontaktirati z Zavodom za varstvo narave Maribor in Zavodom za varstvo kulturne dediščine Maribor.

Za posebno zdravstveno proučitev stanja lip je Občina Ribnica na Pohorju najela posebno strokovnjakinjo floristko, ki je s posebnim aparatom rezistografom ugotavljala zdravstveno stanje lip oz. debel. Ob tem je izdelala podroben elaborat, ki nam bo pomagal pri obnovi lipovega drevoreda. Podrobno je opisala vsako drevo posebej in določila prioritete pri sanaciji.

Pri vsem tem je zelo pomembno, da bi bili stroški, če bi vztrajali pri starem drevoredu, zelo visoki. Ne pretiravamo, če rečemo, da gre že pomladitev enega drevesa v tisoče evrov. Nihče, ne lastniki, dediči po Milanu Lenarčiču, ne občina nima tega denarja. Vsak po svoje pa je odgovoren, če se karkoli zgodi. Saj se spomnimo primera, ko je pred dobrim letom veter podrl kar dve lipi naenkrat in je bila cesta zaprta ves dan. Niti pomisliti ne smemo, da bi se karkoli zgodilo kateremu od naših občanov.

Veseli smo, da je podiranje starih lip potekalo brez večjih zapletov. Vse zasluge gredo izvajalcu Antonu Prassnitzu za njegovo strokovnost, sposobnost in ustrezno tehnično opremljenost in vsem, ki so mu pomagali. Verjamem, da se bomo tudi na mlade lipe navezali in jih vzeli za svoje. Župan obljublja, da bo tudi mladi drevored ponos kraja in nas, ljudi, ki tod živimo.

Alojzij Klančnik

Drevored je bilo nujno sanirati

KRALJ IN PRINC S POHORJA

Bilo je v mesecu aprilu ali maju leta 2010. V preteklosti sem sleherni pomlad vzel pot pod noge in od Šinklarce šel na Planinko. Nekajkrat tudi kar po grebenu, desno od Hudega grabna. Ker sem zadnji dve leti to lepo navado zanemarlil, me je še toliko bolj vleкло. Vodila me je neizmerna želja, po dolgem času spet slišati princa na Planinki.

Dan se je komajda budil iz spanca. Pri koči je bilo že malo svetlo, v gozdu pa popolna tema. Desno ob koči, kjer se kažejo kolesnice starega kolovoza, sem jo ubral proti planinski transversali od Jezerskega vrha proti Rogli. Ko se prične steza vzpenjati, sem izbral pot v levo proti grebenu, po kateri so nekoč spravljali les z živinsko vprego.

Če si pogledal kvišku, se je med gostimi krošnjami že delal dan. Pod nogami pa si še vseeno moral paziti, kam usmeriti korak, da se ne znajdeš na vlažnih tleh. Še posebej, ker križem kražem leže propadla drevesa. Ta gozd je namreč uvrščen med gozdne rezervate, kjer je gospodarjenje omejeno oz. prepovedano.

Ko sem prispel na vrh, se je že skoraj povsem zdanilo. Pa tudi svet se tukaj izmenično spreminja iz gozda v jaso. Korak se je, kot bi plaval, izgubljal v mehkem balohu in mahu. Izogibal sem se smrekovim vejam, s katerimi so drevesa obrasla od vrha do tal. Upočasnili sem korak, da ne bi končal v mlakah, in skoraj stekel, ko sem videl, da je svet gladek.

Tu in tam sem obstal in prisluhnil. Še diha-

Divji petelin

ti nisem upal, da bi ja slišal svatovsko petje ruševca. Že sem prispel do male brvi v jarku, ki prečka le nekaj višje rojeni studenec. Malo nad njim sem spet ustavil korak in napel ušesa. Tokrat sem ga slišal. Glas je prihajal z nizkih smrek, kjer se pašnik postopoma preljuje v mladi gozd.

V š š š š š v š š š š š je odmevalo po skoraj zbudeni Planinki. Njegov glas je prihajal, kot bi tekkel po vodi, od smrek v moja ušesa. Stal sem kot vkopan in užival. Iz zatopljenosti me je zdramilo tresenje telefona v žepu suknjiča. Oglasil sem se ženi in telefon usmeril proti smrekam, da bi slišala tudi ona. S počasnimi koraki sem nadaljeval pot v breg, da bi se še bolj približal in ga fotografiral. Res sem ugle dal njegov obris na veji smreke. Med poslušanjem nikoli dokončane pesmi ...

V š š š š š v š š š š š sem napravil nekaj posnetkov. Ko sem se še bolj približal, je vzletel in se izgubil med nizkimi smrekami in ruševjem. Tudi od tam je prihajala njegova čarobna pesem. Ker je ura že kazala nekaj čez deveto, sem se obrnil in se po planinski poti vrnil do Šinklarce.

Nisem se usmeril k avtomobilu. Pot sem nadaljeval po stezi proti Ribniškemu jezeru oz. proti aeroplanu. Med smrekami in bukvami še leži nekaj ostankov letala, s katerimi sta se junija 1971 smrtno ponesrečila oče in sin, avstrijska državljana. Nad temi ostanki letala je postavljeno obeležje v obliki lesenega križa. Namenjen sem bil torej k temu križu in par sto metrov dalje, kjer naj bi danes sestra, svak in nečakinja sadili gozdne sadike.

Prispel sem do križa in si želel malo odpociti. Nisem se še pošteno izdihal, ko naenkrat kakšnih sto metrov pod seboj zagledam div-

jega petelina. Šopiril se je in vozil kočijo in se mi cikcak počasi približeval. Kot nor sem s fotoaparatom iskal čim več posnetkov, da ne bi prej ušel. Tu in tam je skočil kvišku in spet po tleh vozil kočijo. Njegovo petje je bilo komaj slišno. Razločno sem ga slišal le v delu kitice, ko je brusil in napravil glavni udarec tok. Že je bil kakšnih deset metrov pod menoj. Sam sem še zmeraj zbiral posnetke. Nisem verjel svojim očem. Kot bi sanjal. Zakaj se me ne boji, sem se spraševal in ostal čim bolj pri miru, da ga ne vznemirim. Ne bom rekel, da me je bilo strah. A me je vendarle prevečal čuden občutek. Sreče, da ga lahko gledam z razdalje dveh treh metrov po eni, in dvoma, zakaj se me ne boji, po drugi strani. Zadnji posnetek sem napravil z razdalje dveh metrov. Počasi sem se s koraki ritensko umikal, da ga ne bi zmotil. Še zmeraj je sem ter tja vozil kočijo, skočil kvišku in pel nerazločno melodijo.

Ko sem bil oddaljen kakšnih trideset metrov od križa, sem se obrnil in z normalnimi koraki nadaljeval pot. Moji sorodniki so res le kakšnih tristo štiristo metrov stran sadili sadike. Šepetaje sem jih vodil nekaj korakov nazaj, od koder so še sami videli tega pohorskega kralja. Vsi skupaj smo bili neizmerno srečni, saj je petelin še zmeraj vozil kočijo pri križu.

Še večjo srečo sem doživel nekaj dni pozneje, ko mi je svak povedal, da je videl divjo kokoš. Dober streljaj nižje križa je sadil mlade smreke in bukve. Ko je zamahnil z rovnico, je izpod košate nizke smreke vzletela divja kokoš. V gnezdu je valila štiri jajca. Sadnja je potekala vsega tri dni. Izgleda, da z njo nismo preveč vznemirili petelina in kokoši. Kljub temu sem sklenil, da tod ne bomo več sadili in izvajali kakšnih drugih del v spomladanskem času do meseca junija.

V moji 35-letni gozdarski karieri je bilo to jutro eno najlepših. Še danes po toliko letih lahko sleherni trenutek podoživljam tiste občutke. Bogatijo me in me nenehno spodbujajo, da moramo tudi v prihodnje kralju in princu zagotoviti dovolj življenjskega prostora na Pohorju. Ni jih veliko, ki so imeli v enem dnevu priložnost videti najprej ruševca in urico pozneje še velikega petelina. In prav to je največji razlog, da ne odobravam brezglavega divjanja križem kražem po Pohorju. Tovrstno početje žal gre že v skrajnosti. Z motorji, štirikolesniki in motornimi sanmi pozimi osvajajo najbolj strme, oddaljene in samotne predele gozdov, ki jih je vsak dan manj. Vsaj kanček lepote, ki sem jih imel priložnost uživati za časa mojih dni, privoščim vsem mlajšim, ki bodo tod hodili za nami.

NA PLANINKI

*Po poti gozdarja korak moj drsi,
ko rojeva se jutranja zarja.
Med bukvami, smrekami, majhnimi bori
v Globačo čarobno me želja vodi.*

*Rad videl bi nekaj, kar videl še nisem,
v vseh letih zbežanih uspelo mi ni.
Zverženo deblo ali gamse v lazu,
mi duša bo pela neučakanih dni.*

*Čas tu je spokojen, kot v raji bi bil,
v hipu pozabim vse, kar je v dolini,
sinički prisluhnem, nad glavo žgoli,
v balohu mehkem telo mi počiva.*

*Spomin mi uhaja v leta nazaj.
Kaj vse so prinesla, le malo vzela.
Ta kraj je še lepši kot takrat.
Ostani mi v srcu, Planinka moj raj.*

Alojzj Klančnik

Alojzj Klančnik

SOSEDSKA TRADICIJA

V Zgornjem Lehnu, kot sami rečemo, najbolj povezani in dobrovoljni ulici v občini, se vedno kaj dogaja.

Že tradicionalno vsako leto pripravimo sosedski kostanjev piknik, ki je v zadnjih letih razširil obzorja in presegel fazo kostanjev, ki pa so sicer še vedno obvezni. Lani oktobra smo se zbrali že pri petem sosedu in tudi to leto nadaljujemo tradicijo. V ulici velja misel, da je udeležba obvezna, in tega se sosedje vestno držimo. Ulično praznovanje se je iz nekaj ur razvleklo na vse pozno popoldne in se vedno pogosteje zavleče pozno v noč. Imamo se preprosto tako lepo, da nihče noče prehitro domov. Če bi morali tradicionalni piknik Cela ulica nori opisati v enem stavku, bi "Zgornjelehenčani" dejali: "Druženje z najboljšimi sosedi ob dobri glasbi, hrani in pijači s priokusom in vonjem kostanjev."

Kot složni sosedje smo ugotovili, da druženje samo enkrat letno ne bo dovolj. Nekaj časa smo razmišljali, kaj in kako ukreniti, nato pa je ravno na enem izmed druženj padla ideja o praznovanju. Zdi se nam pomembno, da se okrogle obletnice v ulici pričaka v "dobrem, ta pravem slogu". Imamo kar srečo, da smo v ulici kar lepo razporejeni glede teh "ta okroglih" in ni še bilo hiše, kjer se na predvečer obletnice ne bi oglasili s harmoniko ali kitaro, petjem na vso grlo in seveda z darilom. Slavljenki so nas vedno lepo pogostili, vsi skupaj pa smo se vedno veselili še dolgo v noč.

Najbolj vztrajni na že petem pikniku Cela ulica nori

Živeti v ulici, kjer vladajo dobro vzdušje, harmonija in medsosedska pomoč, je neverjetna sreča in hkrati odgovornost. Mi prebivalci smo tisti, ki smo odgovorni za vse prej naštetu, in verjamem, da bomo za to skrbeli še mnogo let. Živela najboljša ulica v občini!

Kaja Forneci

Z GIBANJEM DO BOLJŠEGA POČUTJA

V telovadnici ribniške osnovne šole imamo že tretjo sezono telovadbo pod vodstvom gospe Maje Timarac, prijazne in vedno nasmejene fizioterapevtke.

Naše druženje ob četrtkih od 18.30 do 19.30 pozitivno vpliva na telo, ustvarjalno mišljenje in dobro počutje. Pri telovadbi krepimo mišično moč, izboljšujemo gibljivost sklepov ... Vaje so primerne za vse, ne glede na leta in spol.

Želimo si, da bi se nam v septembru, ko bomo zopet pričeli z vajami, pridružilo čim več novih obrazov. Pridite, ne bo vam žal.

Nevenka Kutin Telovadimo

RADOST LJUBEZNI

V pomladnem jutru, 18. marca 2017, smo se sodelavci ŽK dekanije Radlje – Vuzenica zbrali na duhovnem dnevu v prostorih Mladinskega kulturnega centra v Radljah ob Dravi. Udeležilo se nas je 23 sodelavk nasmejanih obrazov v pričakovanju duhovno bogatega dne. Nekaj minut pred deveto uro sta se nam pridružila duhovni voditelj dr. Franc Zorec, župnik v Bakovcih, ter voditelj Pastoralne službe v Murski Soboti in dekan dr. Ivan Rojnik, župnik v Vuhredu. Prepustili smo se razvajanju sodelavcev ŽK Radlje ob Dravi. Zjutraj so nas pogostili s kavo in čajem, pa tudi sladkih dobrot ni manjkalo. Opoldne pa so poskrbeli za naše dobro telesno počutje s toplim obrokom.

Dekan dr. Ivan Rojnik je udeležence duhovnega dne lepo pozdravil in nagovoril. Še posebej je namenil nekaj spodbudnih in pohvalnih besed duhovnemu voditelju dr. Francu Zorcu, ki mu je bil profesor na teološki fakulteti in mentor pri doktorski nalogi.

Nato smo z velikim pričakovanjem prisluhnili duhovnemu voditelju, ki je zelo premišljeno in tankočutno odpiral naša srca Božji besedi in ljubezni. Božja beseda nas je vabila, da bi postala naša ljubezen bolj sočutna in dejavna ter da bi nas peljala preko križa, da bi ljubili in videli tudi onstran križa, ki je znamenje upanja in ljubezni. Poglobili smo se v molitev k Sveti Družini, s katero je papež Frančišek zaključil posinodalno apostolsko spodbudo. V sveti nazareški Družini lahko zremo lepoto resnične ljubezni. Nazareško Družino sta prežemala resnična ljubezen in medsebojno razumevanje, v njej ni bilo nasilja, zapiranja vase, medsebojne odtujenosti in razdeljenosti. Skupno so iskali odgovore in rešitve na družinska vprašanja. Gojili so zavest in občutek, da je družina nekaj svetega in nedotakljivega. Prizadevajmo si, da bodo tudi naše družine postale podobne nazareški Družini, zato naj družine postanejo prostor dobrega počutja, kjer si bodo otroci lahko izoblikovali dober značaj in pridobili prave življenjske vrednote. Kot je beseda dar, se potrudimo v naših družinah družinski člani postati drug drugemu dar, se učimo drug od drugega in si bogatimo duha. In ravno postni čas je lahko začetek te poti, ki nas vabi k velikonočnemu vstajenju, da premislimo o svojem življenju, o sebi in medsebojnih odnosih, ki jih gojimo v družini in širši skupnosti.

Sodelavci župnijskih Karitas v Radljah ob Dravi, marec 2017

V uvodu v meditacijo smo v Svetem pismu prebrali priliko o Jezusu in Samarijanki (evangelij po Janezu 4,5 - 42), ki opisuje srečanje Jezusa s Samarijanko pri studencu, in razmišljali o odlomku. Nato smo si medsebojno podelili osebna razmišljanja. Samarijanka je žena, ena izmed zaničevanih in ponižanih. Judje so Samarijane sovražili. Vendar je bila Samarijanka tudi med svojimi prezirana, ker ni živela v skladu s predpisi. Samarijanka je skušala dati svojemu življenju smisel in zapolniti praznino srca s človeško ljubeznijo. Vendar je vse življenje iskala srečo tam, kjer je ni ali je zelo kratkotrajna. Pila je vodo, ki ne more pogasiti žeje. V pogovoru z Jezusom pa je zaslutila moč njegovih preroških besed, moč besed, ki odrešujejo. Jezus ji je predlagal iskanje drugačne vode, žive vode, ki odrešuje, vode, ki teče v večnost in je vir življenja, da bi našla smisel v svojem življenju in zapolnila praznino srca.

Ob razmišljanju odlomka se nam je porodilo vprašanje, kako pa mi ravnamo v življenju. Tudi mi se srečujemo z Jezusom na poti življenja v vseh življenjskih preizkušnjah, v družini, v odnosu do ljudi v širši skupnosti, v odnosu do revnih, žalostnih, obupanih, v odnosu do vrednot, ki jih živimo. Kakšen je naš odnos do žive vode, do vere? Kje so studenci, kjer mi zajemamo živo vodo? Najdemo jih v vsakdanjem življenju, v vsemogočnem stvarstvu, v veri, v zaupanju v sočloveka, v Božji besedi, v duhovni literaturi, v molitvi, v evharistiji. Spraševali smo se, kakšen medsebojni odnos gojimo v svojih družinah. Ali znamo odpuščati, se pogovoriti med seboj? Ali znamo pogledati v svojo notranjost in prisluhniti notranjemu glasu, ki nas opominja v naših ravnanjih? Vprašajmo se, kakšen smisel ima naše življenje, sta v srcu radost in ljubezen? Zato sta pomembna spoved ali duhovni pogovor, da očistimo svoje srce navlake in dvomov, se poboljšamo in ponovno povežemo z Jezusom Kristusom.

Nato smo se poglobili v priliko Bogataš in ubogi Lazar (Lukov evangelij 16,19 – 32). Sledilo je osebno razmišljanje. Božja beseda nam pomaga odpreti oči.

Bogataš je ošaben, nečimrn, ne vidi ljudi okrog sebe, ampak samo uživa v svojem denarju, ki ga zaslepi. Prežema ga napuh in je vase zagledan ter odvrta pogled od zemeljskega bivanja. Ne misli na to, kaj bo potem, ko bo moral zapustiti ta svet.

Lazar pa je bil revež, ranjen po telesu, utrujen, lačen, brez dostojanstva. Lazar nas uči, da je nam drugi dar. Tudi tisti, ki je zavržen in pomoči potreben. Med bogatašem in Lazarjem se dogaja drama.

Tudi v naši osebnosti sta prisotna oba svetopisemska lika, tako bogataš kot Lazar. Post je čas za razmislek, da prepoznamo, koliko je v nas bogataša in koliko Lazarja, in razmislimo o svojih ravnanjih v življenju, v družini in širši skupnosti. Zato si ne zatiskajmo oči pred problemi življenja. Hodimo skozi življenje z odprtimi očmi. Ne delajmo zaključkov, da vsi, ki so bogati, ravnajo kot svetopisemski bogataš. In kako nas nagovarja lik Lazarja? So vsi revni in brez imetja podobni Lazarju? Verjetno se je potrebno vprašati, kakšen odnos ima kdo do življenja. Kaj ga vodi v življenje? Kakšen odnos ima do sočloveka? Ga vodi notranje bogastvo ali brezbriznost? Če so ljudje delovni, skrbni, odprti za sočloveka in svet, si lahko pridobijo materialno bogastvo. Bolj pomembna je njihova osebna drža, odnos do bogastva, kako znajo z njim ravnati, kako ravnajo z delavci in kakšni plačniki so. Znajo deliti svoje bogastvo, del tega odstopiti tistim, ki nimajo ničesar? Le če bodo

zavzeli takšen odnos do bogastva, bodo postali tudi notranje bogati. Spraševali smo se tudi, kako pripeljati »bogataše« in »Lazarje« k studentem žive vode, k Jezusu, ne da bi jih pri tem kakorkoli prizadeli. V medsebojnih odnosih je zelo pomembno, da premagamo predsodke drug o drugem. In kaj lahko storimo za druge? Jim znamo nevsiljivo pomagati in jih pripeljati do studentov žive vode, ne da bi pri tem ranili njihovo človeško dostojanstvo? Pogovarjali smo se tudi o tem, kdo nam podarja radost ljubezni za sprejemanje vsakdanjih življenjskih izzivov. Kdo najbolj potrebuje našo sočutno in darujočo ljubezen. Katere spodbude in drže bomo upoštevali v karitativni dejavnosti? In naš odnos do ubogih, zavrženih? Kako nas nagovarja drža bogataša in Lazarja? Kako je v današnjem svetu? Osebna razmišljanja smo si medsebojno podelili.

V drugem delu duhovnega dne smo duhovno razmišljanje posvetili posinodalnim apostolskim spodbudam papeža Franciška Radost ljubezni, ki jo živijo družine in pomenu zakonskega življenja. Družina je svetišče življenja, je sprejemanje življenja, ki prihaja v njo kot Božji dar, je osnovna celica Cerkev, osnovna celica vsakega naroda in vsega človeštva. Tam se oblikujejo osnovni medsebojni odnosi, najprej do družinskih članov in nato širše skupnosti, do sočloveka. Družine potrebujejo medsebojno ljubezen, ki se daje in napaja iz Božje ljubezni. Družina je skupnost oseb, kjer naj bi se uresničevala Božja ljubezen. Kako pomembna je ljubezen v zakonu? V zakonu se ljubezen uresničuje in posreduje življenje. Zato so pomembne priprave na zakon. Pripravljamo se na poklic, kako biti v poklicu uspešni, pozabimo pa, da se je tudi na skupno življenje potrebno pripraviti, kako živeti v medsebojnih odnosih, kako premagovati medsebojna nesoglasja. V zakonu je potrebna rast medosebnih odnosov, v družini starši izpolnijo svoje vzgojno

poslanstvo. Otroci v družini pridobivajo tudi delovne navade, zato so starši prvi poklicani k vzgoji. V družbi obstajajo tudi posebnosti družin, nepopolne družine. Kako njim približati Božjo ljubezen, kaj storiti za te družine, da se bodo počutile sprejete in varne?

Duhovni voditelj nam je predstavil tudi župnijo Bakovci in delovanje njihove ŽK. Bakovci so vas pri Murski Soboti, kjer je bila velika brezposelnost, h kateri so pripomogle gospodarske razmere. Posledica tega je bilo odpuščanje delavcev. Eksistenčna kriza je nagovorila župnijo, da so ustanovili karitativno skupino. Pri svojem človekoljubnem delu so doživljali vzpone in padce. V ŽK pomagajo neurejenim družinam v prehrani, zbiranju obleke, pridobivajo donatorska sredstva, pomagajo ljudem na robu družbe – vaškim posebežem, ki živijo odmaknjeno življenje v skrajno neprimernih bivanjskih prostorih. Spodbujajo sosedsko pomoč – sosed sosedu v pomoč, ustanovili so skupino, ki obiskuje starejše, organizirali so tečaj, kako pomagati v konkretni stiski. V adventu in postu obiskujejo bolnike, predvsem pa molijo za vse potrebne pomoči. Duhovni voditelj nam je predstavil pomoč na primerih iz resničnega življenja.

Duhovni dan smo zaključili ob 16. uri z mašno daritvijo, pri kateri smo sodelovali z branjem Božje besede, prošenj in zahvale za tako globoko doživet dan. V imenu dekanjskega odbora za diakonijo se iskreno zahvaljujem duhovnemu voditelju dr. Francu Zorcu za tako bogato oblikovan duhovni dan, dekanu dr. Ivanu Rojniku, ki se nam je za kratek čas pridružil, sodelavcem ŽK Radlje ob Dravi, ki so nas tako lepo sprejeli in pogostili, zahvaljujem pa se tudi vsem sodelavcem, ki so se udeležili duhovnega dne.

*Sodelavka Župnijske Karitas Ribnica na Pohorju
Ana Hudernik*

SPRAŠUJEM SE...

*Zares napovedati, kaj bo s človekom,
bi pomenilo to tudi že uresničiti.
(K. Jaspers)*

Ali si res sami napovedujemo prihodnost? Ameriški sociolog William Thomas je pisal, da dogodki v družbi, za katere ljudje verjamejo, da se bodo uresničili, zares postanejo resnični. Čisto preprost primer lahko vidimo v medijih. Ne samo, da novice takšne in drugačne sporočajo, ampak jih tudi pomagajo ustvarjati, da postanejo del našega vsakdana, postanejo resničnost. Žal so novice mnogokrat črnoglede, mračne, zastrašujoče, nasilne, tako da človek že včasih postane pesimist. Nič se več ne da izboljšati ali popraviti, vse je obsojeno na propad.

Osebno se mi zdi, kot da je človek postal samemu sebi prerok v negativnem pomenu besede in da se vse vrta v začaranem krogu nenehnega ponavljanja. Imam občutek, da se na tem svetu ni zgodilo prav nič novega. Vse ostaja v starih okvirih, človek še vedno ponavlja svoje napake iz preteklosti in včasih lako z matematično natančnostjo izračunamo, kje in kaj se bodo zgodile v prihodnosti. Primer: včasih se je kradlo na način, ki je bil pač takrat aktualen, danes se zopet krade na način, ki je aktualen danes, a motiv vseskozi ostaja enak. Imeti zase, zgrabiti zase, biti več kot drugi, imeti več kot drugi. Nimam namena napovedovati prihodnosti ali pa se z njo ukvarjati,

pa tudi, če bi imel za to čas. Zavedam se, da nobeno, prav nobeno spoznanje o človeku in svetu ne more biti dokončno in absolutno. Človek v svoji enkratnosti, neponovljivosti in izjemnosti ni vnaprej določeno, ampak je presežno bitje in kot tak ostaja še vedno nad vsemi, še tako genialnimi spoznanji, odkritji in resnicami. Preroštva so bila in bodo ostala, dokler bo bival človek tu na zemlji. Na nas pa je odgovornost, da od njih razločujemo, kaj je iluzija in kaj resnica, kaj je prav in kaj narobe.

France Prešeren je v Sonetnem vencu in Krstu pri Savici napisal:

*»Ne združenja, ločitve zdaj so časi,
šel naj vsak sam bo skoz življenja zmede.
Zbežale so te sanje krátkočasne,
bilo blisk nagel upanje je celo,
ki lé temnejši noč stori, ko ugasne.
Največ svetá otrokom sliši slave,
tje bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postáve.«*

V tem literarnem delu iz preteklosti preberemo prav to, kar gledamo v sedanosti. Ja, tja bomo našli pot, ko bo vsakdo našel vero in spoštoval zakone. Za zdaj pa, tako v preteklosti kakor v sedanosti, še vedno na obzoru nič novega ...

Blaž Kristan

10. OBLETNICA ROČNODELSKEGA KROŽKA ČEBELICE

Pod okrilje Društva kmetič Dravske doline spadamo tudi Čebelice iz Ribnice na Pohorju. Pred leti je padla ideja, da bi začele s krožkom ročnih del. Pa poskusimo, smo rekly, in glej, kar naenkrat se je nabralo že deset let. Začelo nas je osem „tečajnic“, danes nas je že štirinajst.

V desetih letih smo se marsikaj naučile in poskusile različne tehnike šivanja. Tudi druga ročna dela nam niso tuja: šivamo, kvačkamo, pletemo, naredimo si kvačkane šopke, kvačkan nakit, šopke iz krep papirja, same si rišemo motive za šivanje raznih tehnik ... Najpomembneje pa je, da se družimo in se imamo lepo. Imele smo že precej razstav, ki so zelo dobro obiskane. Sodelujemo z ostalimi društvi, ki jih zanima podobno delo. Da pa naše druženje ni samo delo, se znamo tudi poveseliti, razvajamo se s sladkimi dobrotami in dobro voljo, ki nam polepšajo dneve. Vsega tega pa zagotovo ne bi počele tako uspešno, če ne bi imele podpore pri družini Ričnik - Karat na kmetiji Miklavc, saj nas gostijo že deset let od novembra do marca vsak ponedeljek. Za vse usluge smo jim zelo hvaležne.

Še se bomo trudile ohranjati dediščino naših mam in babic, saj je ročno delo drugačno, ima svojo dušo in poseben čar. Če je izvezeno z veliko veselja in ljubezni, je še lepše.

Naše delo

Hvala tudi predsednici Krajevnega odbora Ribnica na Pohorju Jolandi za vso pomoč, ki nam jo nudi. Vam, ČEBELICE, pa veliko lepih izdelkov in dosti veselja pri delu.

Vodja krožka Čebelice
Lizika Mumel

90 LET MARTE MIKLAVC

Moja mama Marta Miklavc se je rodila 29. julija 1926 v Hudem Kotu pri Smolniku kot tretja hčerka v drugem zakonu Antonije Ovčar. Družina je štela kar devet otrok, tri fante iz prvega zakona in šest hčerk iz drugega zakona.

Otroštvo je mama preživljala najprej pri Smolniku, nato se je družina preselila k Miheliču pod Pesnikom. Šolo je obiskovala v Ribnici na Pohorju. Po končani osnovni šoli se je nameravala izučiti za frizerko v Mariboru, a ji je to preprečila druga svetovna vojna. Kot petnajstletna deklica je bila med vojno partizanska kurirka, pomagala pa je tudi partizanom, saj so imeli pri Miheliču skriven bunker, kjer so bili predvsem ranjenci.

Po končani vojni je spoznala Jožeta, ki se je vrnil iz vojnega ujetništva v Nemčiji. Rodila se je ljubezen in leta 1947, ko je privekala na svet njuna prva hčerka Cvetka, sta se poročila. Mlada družinica je nekaj časa živela pri maminih starših. Skupaj z ostalimi sestrami so se preselili v Ribnico na Pohorju. Pri Potočniku je dobila številna družina hiško in nekaj zemlje.

A mož Jože si je želel iti na svoje. Po mojem rojstvu smo se preselili v Josipdol v novo zgrajeni blok. Oče je takrat delal v kamnolomu in kmalu se je porodila misel, da bi si zgradili lasten dom. Priložnost se je nanese, da so se prodajale parcele ob drevoredu lip, kjer je bilo mami in očetu zelo všeč. Kupila sta parcelo in počasi je nastajal nov dom, kamor smo se preselili leta 1963. Mama Marta je pridno pomagala pri vseh opravilih, čas pa si je vzela tudi za svoje sestre, saj jim je hodila nesebično pomagat opravljati vsakršna dela.

Leta 1967 je tragično umrla hčerka Cvetka, česar mama še danes ni prebolela. Ostala sem jima še hčerka Irena, ki sem se po končanem šolanju poročila na kmetijo nedaleč od doma. Mama in oče sta nam vsa leta pomagala pri delu in tudi pri vzgoji dveh otrok.

Leta so minevala, z možem sta živela v harmoniji in dočakala visoko starost. Po očetovi devetdesetletnici mu je začelo pešati zdravje. Leta 2010 se mu je tako poslabšalo, da je rabil nenehno skrb in nego, kar sva mu tudi nudili. A ker je bila mama tudi sama bolna, se je nekega večera hudo poškodovala. Oče je umrl, mama pa je postala nepokretna in popolnoma odvisna od tuje pomoči. Ker ji nisem več mogla nuditi ustrezne nege, se je odločila, da bo šla v dom starejših občanov, Dom Hmelina v Radlje ob Dravi.

Tam živi že sedmo leto. Čeprav bolna in skoraj popolnoma slepa, se vedno razveseli obiskov. Ob visokem jubileju, ki ga je želela le skromno praznovati v krogu svojih najdražjih, je bila zelo vesela obiska župana g. Srečka Geča, ki ji je prinesel darilo in z njo poklepetal. Sorodniki se mu za to lepo pozornost iskreno zahvaljujemo.

Hčerka Irena Forneci

Marta Miklavc in župan Srečko Geč

GLASBA NA PRIREDITVAH V JOSIPDOLU SKOZI ČAS

Za prireditve je značilno, da se množica zbranih ljudi rada zabava tako ob navajanju, če gre za športne prireditve, ali ob glasbi, če gre za glasbene prireditve. Če pa imamo ob športnem dogodku še pijačo in hrano ter ustrezno glasbo, je zadevek popoln.

Zato v našem kraju Josipdol že več let za ustrezno glasbo na prireditvah skrbi domačin Josipdolčan Uranov Zdravko, ki se ukvarja z vrtenjem ustrezne glasbe ob najrazličnejših prireditvah od leta 1985 dalje, torej več kot trideset let.

Spomini sežejo nazaj, še v Jugoslavijo, ko smo se tedanji »mladinci«, pri katerih sta se tedaj zamenjala predsednika Igor Kumer in Nenad Lauko, organizirali in izpeljali najrazličnejše kulturne in športne prireditve v Josipdolu.

Starejši se spomnimo nepozabnih prvomajskih kresovanj pri Jenišeku, kjer nam je Jenišekov Dani odstopil sadovnjak, da smo lahko že nekaj dni prej postavljali »tanc podn« oz. plesišče, klopi in mize za goste, okraševali jablane in hruške s svetlobnimi napravami za »light show« in pripravljali ogromen kup za kres. Pri tem sem videl, kako so Ostruhov Vili, Karatov Marjan in Kumrov Igor iz gramofonov vrтели krasno glasbo, ostali »mladinci« Iztok in

Rolando Helbel, Jože Rek, Beno Pušnik, Beno Vodušek, Robi Planšak, Vito Korat, Marko Hostinger, Miran Klemenc, Srečko Slemenjak, Vajsov Robi ... pa smo dovažali kupe lesa, vej, avtomobilskih gum in ves ostali material za kresovanje, katerega nam je s traktorjem dovažal Jože Forneci. Glasbo, ki se je vrtela takrat, še dandanes rad poslušam in se spomnim teh prelepih in nepozabnih trenutkov.

Ali pa se še spomnite tradicionalnega tekmovanja v sankanju na pustno soboto, od »Firerja«, prek »Fišerja« do »Menze«, kjer je bil vsak tekmovalec obvezno našemljen in ni manjkalo smeha in dobre volje, saj je bila vedno prisotna ustrezna glasba iz zvočnikov?

Spomini mi sežejo tudi na mladinske zabavne večere, ko smo se tedanji josipdolski mladinci zbirali v josipdolski »dvorani« in si tam v predprostoru organizirali disko, kjer sva Igor Kumer in jaz vrtela glasbo od Abbe do Zdravka Čolića.

Tudi ob resnejših prireditvah, kot so bile Štáfeta mladosti, Dan mladosti, Dan republike, 8. marec – Dan žena (AFŽ) in podobne, smo bili josipdolski »mladinci« vedno poleg. Tako smo tudi z ustrezno glasbo popestrili kulturne dogodke tistega časa.

Tudi ob športnih prireditvah, kot je bil Kutinov memorial v nogometu na igrišču

pri lipovem drevoredu, je bila prisotna glasba. Z Igorjem sva vrtela glasbo iz kasetofona in gramofona, saj sva nekaj dni prej presnemavala na kasete sveže hite z radijskih postaj.

Časi so se spremenili, glasba pa je ostala, saj je na prireditvah sodobnega časa še vedno nepogrešljiv element. Pri kulturnih, športnih ali zabavnih prireditvah ni pravega vzdušja brez ustrezne glasbe.

In zopet po tridesetih letih domačin Zdravko Uran skrbi za primerno glasbo na najrazličnejših prireditvah, tako v domačem Josipdolu kot v Ribnici na Pohorju in okolici.

»Pauzo« po skoraj dvajsetih letih, predvsem zaradi službene odsotnosti v Slovenski vojski, sem prekinil leta 2011 na povabilo vodje odbojarske sekcije Danice Ledinek, ker so me članice iz Josipdola prosile, če bi vrtel glasbo na drugem odbojarskem turnirju na mivki v Josipdolu.

Po koordinaciji med Društvom za šport in rekreacijo ter Kulturnim, etnološkim in turističnim društvom iz Josipdola sem si izposodil ozvočenje in se ustrezno pripravil na ta kar odmevni športni dogodek, saj je bilo tisto leto na tem odbojarskem turnirju na mivki v Josipdolu kar sedemnajst ekip!

In tako se je začelo ...Nekaj dni zatem so me za DJ-a zaposlili veterani malega nogometa Josipdola in kakšen teden pozneje še člani malega nogometa Josipdola.

Tako sem imel poleti 2011 že tri prireditve.

Bližali sta se jesen in zima ter z njima razne prireditve za Društvo KET iz Josipdola (Lenarčičev večer, pa tradicionalna Božičkovanja...) in razni občni zbori.

Naslednjo pomlad sem kot DJ dobil tradicionalno prvomajsko kresovanje v Josipdolu, pa tradicionalni prvomajski pohod k Štrucu, pa tradicionalni kolesarski kros v Josipdolu, pa Iskanje Pepijevega zaklada v Josipdolu, pa Vaške igre ...

V skladu s tem se je bilo potrebno tudi modernizirati in zato je že v naslednjem letu (2012) Društvo za šport in rekreacijo Josipdol kupilo ustrezno moderno ozvočenje. Skupaj z brezžičnim mikrofonom, ki je v lasti Društva KET Josipdol, smo postali pravi glasbeni »frajerji«. Z modernizacijo oz. nabavo novega, močnega in sodobnega

Drž. prvenstvo v odbojki na mivki U16 in U21, Ribnica na Pohorju

Otvoritev veteranskega igrišča v Josipdolu, 12. junija 2016

ozvočenja se je povečalo tudi povpraševanje za prireditve, kjer so me potrebovali kot DJ-a.

Tako sem začel pokrivati prireditve tudi v Ribnici na Pohorju, Breznu, Podvelki ...

Kot rojen Josipdolčan predvsem skrbim za glasbo na prireditvah v Josipdolu in temu dam prednost pred ostalimi.

S ponosom sem kot eden izmed vodij pohoda, kot zdravstvena oskrba in kot DJ sodeloval na pohodu Veteranov vojne za Slovenijo, ki smo ga organizirali z josipdolskimi društvi 25. junija 2015.

Kot DJ pa še vrtim glasbo na zasebnih prireditvah, npr. ob odprtju Restavracije Ribnica 5. junija 2015 ali pa ob obiskih in plesnih večerih najrazličnejših turističnih skupin v apartmajskih hišah v Ribnici na Pohorju.

Glasbo sem vrtel tudi na igrišču na mivki v Ribnici na Pohorju 19. julija 2014, na prvem turnirju na novem igrišču odbojke na mivki na prošnjo ribniških odbojkaric oz. Sandrine Garmut in pa od 10. do 12. julija 2015 na Državnem prvenstvu (U-16 in U-21) v odbojki na mivki, ki je potekalo kar tri dni skupaj.

Tudi na smučišču v Ribnici na Pohorju sem poleti vrtel glasbo in tudi pozimi, 22. februarja 2017, ko je potekalo brezplačno testiranje Elanovih smučí.

Posebej mi je v spominu ostal 12. junij 2016, ko sem skrbel za glasbo v Josipdolu ob svečanem odprtju prenovljenega »veteranskega« igrišča pri Športnem parku Milana Lenarčiča. Le-tega smo skupaj obnovili skoraj vsi krajanji, vsak po svojih močeh in zmožnostih (tudi župan Srečko Geč).

Torej glasbo vrtim za naša društva, za turizem, za ljudi z namenom, da jim z ustrezno glasbo popestrim trenutke in da vsaj malo pozabijo na stres, ki je v sedanjem času vedno bolj prisoten. Tudi sam sem se moderniziral, saj sem v nekaj letih postopoma nabavil svoje ozvočenje (zvočnike, mešalno mizo ...), mikrofone (brežžične in žične), naprave za svetlobne učinke (laserje, krogle, gibljive svetlobne snope ...) in ostalo potrebno opremo (kasetofone in gramofone smo že zdavnaj zamenjali s CD-ji in USB ključki ter mobilnim internetom ...), da lahko ob izpadih društvene glasbene opreme sam oskrbim naše prireditve z ustrezno glasbo.

Že nekaj dni po nabavi svetlobnih učinkov sem josipdolsko dvorano okrasil z »light showom«. Vsa josipdolska društva so v soboto, 21. maja 2016, pripravila (po petih letih) občinsko veselico. Nastopali so Klapa Sol s Paga, skupina Kanoni in Alja Krušič (zmagovalka Slovenija ima talent 2013).

Že kakšen teden ali dva zatem smo si Josipdolčani na igrišču pri lipah lahko na velikem platnu v živo ogledali finale Lige prvakov v nogometu. Poleg ozvočenja z glasbo sta vzdušje popestrila še pijača in prigrizek.

Tako sem tudi vrtel glasbo v Ribnici na Pohorju, kjer se je na šolskem igrišču 25. in 26. junija 2016 odvijal Pogled v modro, saj so po zaslugi organizatorjev Magde in Rajka Marsela pripravili bazen za brezplačno potapljanje.

Tam sva bila kar dva DJ-a, saj je DJ Ricardo vrtel glasbo na igrišču poleg velikega bazena za potapljanje, jaz pa na travnatem prostoru

pri Restavraciji Ribnica. Tam je bil nižji bazen za turnir v nogometu na vodi.

Vmes so v živo nastopali razni znani glasbeniki, kot so Alja Krušič (zmagovalka Slovenija ima talent 2013) in Jože Krušič (Generacija 69), evropski prvak igranja na diatonično harmoniko Anže Krevh, ansambel Hopla, Mina in Rajko Marsel ...

Oba dneva, nas je pregnalo obilno popoldansko deževje. Kljub temu je bil to nepozaben dogodek, saj je bil zelo odmeven. Dogajanje je bilo predvajano na PRO PLUS-u (Pop TV, Kanal A), na Planet TV-ju in Hrvaški televiziji (HTR-1). Vse to je doprineslo k nadaljnji prepoznavi našega turizma in Ribniškega Pohorja.

Seveda so za prepoznavnost Ribniškega Pohorja poleg omenjenih aktualnih pevcev zaslužne tudi skupine, ki so orale ledino. To so predvsem legendarna Generacija 69 s pokojnim Benom Voduškom, ansambel Silvija in Helena in Egon Pupaher ter hčerka Rosana, ki je v letih 2005–2007 nizala vrsto plesnih hitov.

V spomin na vse te glasbenike in poklon moji tridesetletni glasbeni karieri DJ-a sem prav za Pogled v modro izdelal glasbeni miks in video spot. Lahko si ga ogledate na profilu FaceBook in YouTube. Ta glasbeni spot se imenuje STARS – zvezde.

Zatem so me za izdelavo podobnega video spota prosili člani veteranske nogometne sekcije iz Josipdola. Tudi zanje sem izdelal video spot pred 1. novembrom 2016. Ker je bila zadeva privlačna, so me za podoben projekt poprosile še članice odbojcarske sekcije iz Josipdola. Tako sem tik pred božičem 2016 zanje izdelal glasbeno-promocijski video spot. Podoben video spot sem pripravil pred 8. februarjem za zimski turizem v Ribnici na Pohorju. Predstavljen je zimski turizem Ribnice na Pohorju z okolico.

V Josipdolu sem sodeloval na pripravah za prireditev ob 8. marcu ob 70-letnici AFŽ-ja, ki je bila 11. marca 2017. Našo kinodvorano sem okrasil z »light showom« (svetlobnimi napravami in laserji ...) in naslednji dan po proslavi izdelal video spot v spomin na 70-letnico delovanja AFŽ-ja v Josipdolu. Tako spet v nizkem štartu delam naprej za spomladansko-poletne prireditve, ki nas čakajo v Josipdolu.

Za konec naj poudarim, da je primerna glasba nepogrešljiv dodatek za razne prireditve in s tem se bom ukvarjal še naprej, vse dokler bo v moji moči in v skladu z možnostmi.

Vam na voljo »DJ – URAN«!

Zdravko Uran

VOJAŠKO CIVILNO SODELOVANJE

Vojaško-civilno sodelovanje med Vojaško zdravstveno enoto Role2 - LM in Občino Ribnica na Pohorju

Dne 22. februarja 2017 smo imeli pripadniki enote VZE Role2 - LM zimski športni dan v Ribnici na Pohorju, ki ga je vodil namestnik enote Role2 - LM stotnik Borut Lončarič, organiziral pa sem ga domačin, pripadnik Role2 - LM, desetar Zdravko Uran.

Tako smo se kot po navadi dobili zjutraj v baru Smučar, ki se nahaja pri smučišču v Ribnici na Pohorju, kjer nas je (kot vedno) pričakal župan Občine Ribnica na Pohorju g. Srečko Geč. V uvodnem govoru se nam je zahvalil za dosedanje vojaško-civilno sodelovanje.

Sodelovanje med SV in Občino Ribnica na Pohorju se je pričelo leta 2011 z usposabljanjem občanov Ribnice na Pohorju o varnem delu z avtomatskim defibrilatorjem. S pridobljenim znanjem so udeleženci rešili že več oseb. Pripadniki Role2 - LM smo izvajali še najrazličnejša usposabljanja (osemkrat): oskrba pri delu, športu in požarih tako za občane kot za gasilce, pripadnike Civilne zaščite, učitelje in šolarje OŠ Ribnica na Pohorju.

V okviru tega načrtujemo, da bi med nas povabili televizijsko hišo PRO PLUS (Kanal A), kajti občasno se ob četrtkih med oddajo Svet na Kanalu A odvija oddaja Svet za utrip, kjer prikazujejo oddaljene kraje v Sloveniji, v katerih so se občani sami ali s pomočjo donatorjev organizirali za nabavo avtomatskih defibrilatorjev (AED-jev) in se usposabljali predvsem s svojo iznajdljivostjo. Tako se je porodila zamisel in pričakujemo, da bodo letos posneli oddajo pri nas v Ribnici na Pohorju.

Pri tem smo se spomnili tudi preminulega poveljnika Role2 - LM podpolkovnika Darka Horvata, ki je bil najbolj zaslužen za vojaško-civilno sodelovanje med SV (VZE) in Občino Ribnica na Pohorju. Po boju s hudo boleznijo nas je zapustil novembra 2015.

Dne 3. februarja 2016 smo predstavniki Občine Ribnica na Pohorju (župan Srečko Geč in direktorica OU ga. Alenka Klemenc Kovač) in jaz obiskali družino pokojnega Darka Horvata. Župan je izročil svojcem priznanje Občine Ribnica na Pohorju s plaketo. Skupaj s svojci smo se poklonili na grobu v Murski Soboti s polaganjem cvetja.

V znak zahvale za vojaško-civilno sodelovanje je župan Občine Ribnica na Pohorju g. Srečko Geč poveljniku VZE polkovni-

Pozdrav župana

ku Zoranu Vobiču 5. februarja 2016 izročil znak Občine Ribnica na Pohorju. Takšen znak prejmejo ugledni državljani Republike Slovenije. Sočasno je poveljnik VZE pk Zoran Vobič županu izročil kovanec VZE.

Po uvodnem srečanju so šli nekateri pripadniki enote Role2 - LM smučat ali sankat skupaj s svojimi otroki na smučišče Ribnica na Pohorju, kjer je prav takrat potekalo brezplačno testiranje najnovjših modelov Elanovih smuči. Ostali smo šli na pohod in ogled znamenitosti Ribnice na Pohorju z okolico. Jaz sem vodil enoto s pohodniki ter jim predstavil znamenitosti in zgodovino turistično vse bolj priljubljene vasice Ribnica na Pohorju.

Po pohodu, katerega nam je obogatilo lepo sončno vreme, smo šli v imenitno Restavracijo Ribnica, kjer nas je prijazno in ustrezljivo osebje pogostilo s slastnim kosilom. Po kosilu in zaključnem sestanku smo se napotili domov z lepimi spomini na preživet dan.

Vendar pa vojaško-civilno sodelovanje med Občino Ribnica na Pohorju in Slovensko vojsko še zdaleč ni končano, saj si je možno s pisnim dovoljenjem poveljnika iz vojašnice izposoditi velike vojaške 50-litrške vodotesne posode za hrano, ki so predvsem primerne za golaž, bograč in podobno. Do sedaj smo to izvedli že enkrat, saj sem jih pripeljal na veliko odmevno prireditev. In to verjetno ni bilo zadnjič.

V poletju 2016 smo stopili v stik z Direktoratom za logistiko na Ministrstvu za Obrambo RS, s Sektorjem za upravljanje materialnih sredstev, za nabavo rabljenih vojaških šotorov, ki jih je možno dobiti iz vojaških skladišč. To pa bi Občini Ribnica na Pohorju ustrezalo, saj so naša društva s tem precej neopremljena. Takšne šotore bi potrebovali naši gasilci. Po informaciji o možnosti nabave rabljenih vojaških šotorov sva s poveljnikom Prostovoljnega gasilskega društva Ribnica – Josipdol g. Dragom Odrom poslala na uradni naslov pisno zaprosilo za nabavo rabljenih vojaških šotorov, najprej junija 2016 in nato še novembra 2016.

Uradni odgovor s strani SV je bil: ko bodo to realizirali in odobrili na Generalštabu SV, bomo o tem obveščeni in s tem dobili vsa potrebna dovoljenja za nabavo rabljenih vojaških šotorov, ki bi jih dobili zastonj – v dar. Torej čakamo na uradno odobritev in nato gremo v akcijo ...

Zdravko Uran

Na smučišču

PROGRAM PRIREDITEV OB 17. OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE RIBNICA NA POHORJU

KDAJ?	KAJ?	KJE?	ORGANIZATOR?
NEDELJA, 30. 4. 2017			
20.00	Kresovanje v Josipdolu	Ob igrišču v Josipdolu	KET Josipdol
PONEDELJEK, 1. 5. 2017			
13.00	Pohod iz Ribnice na Pohorju v Josipdol	Zbiranje v centru Ribnice na Pohorju	KET Josipdol
14.00	Pohod iz Josipdola po gozdni učni poti	Zbiranje ob igrišču v Josipdolu	KET Josipdol
TOREK, 2. 5. 2017			
8.00	Pohod (Ribnica-Zaveršnik-Bukovnik-Kranjc-Pesnik-Lepšnik-Gosak-Ribnica)	Zbiranje pri Restavraciji Ribnica	PD Ribnica na Pohorju
PETEK, 5. 5. 2017			
18.00	Tekmovanje v pikadu (vabljeni vsa društva v občini)	Kulturna dvorana Josipdol	Društvo invalidov Ribnica - Josipdol
NEDELJA, 7. 5. 2017			
14.00	Pohorski Pepi išče zaklad	pri Kulturnem domu v Josipdolu	KET Josipdol
PETEK, 12. 5. 2017			
18.00	Turnir v odbojki (samo za ekipe iz Občine Ribnica na Pohorju)	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	ŠD Ribnica na Pohorju
SOBOTA, 13. 5. 2017			
10.00 – 18.00	Razstava ročnih del	Kulturna dvorana Josipdol	Ročnodelsko društvo Pohorska Zarja
NEDELJA, 14. 5. 2017			
10.00 – 18.00	Razstava ročnih del	Kulturna dvorana Josipdol	Ročnodelsko društvo Pohorska Zarja
14.00	Turnir v malem nogometu (samo za ekipe iz Občine Ribnica na Pohorju)	Igrišče Hudi Kot	ŠD Hudi Kot
ČETRTEK, 18. 5. 2017			
10.00	Razstava ročnih del – Čebelice	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	Društvo kmetič DD, KO Ribnica na Pohorju
18.00	Slavnostna seja Občinskega sveta ob 17. občinskem prazniku	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	Občina Ribnica na Pohorju, Glasbena šola Radlje ob Dravi, OŠ Ribnica na Pohorju, KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju, TD Ribnica na Pohorju
PETEK, 19. 5. 2017			
19.00	Letni koncert z gosti	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	MoPZ KUD Stane Sever
SOBOTA, 20. 5. 2017			
13.00	Športne igre	Igrišče Josipdol	DŠR Josipdol
15.00	Medgeneracijsko druženje	Igrišče Josipdol	DŠR Josipdol
NEDELJA, 21. 5. 2017			
13.00	Srečanje diatoničnih harmonikarjev	Okrepčevalnica Jelka	TD Ribnica na Pohorju
SOBOTA, 27. 5. 2017			
19.00	Zabava z ansamblom Poskok in gostjo Aljo Krušič	Igrišče Ribnica na Pohorju	ŠD Ribnica na Pohorju

NAGRADNA KRIŽANKA

									IKRAVEC	IZVAJANJE TELESNIH AKTIVNOSTI	AZUSKI VODNI BIVOL	STRMI VRH NAD POLJČANAMI	OTEKLINE V TKIVU	KRAŠKA PLANOTA	
									PREVZETEN						
									PLEMIČEV SLUŽABNIK						
									NAREJEN IZ ŽGANE GLINE						
									REKA V JUŽNI GRČUJI			MILOŠ OBILIČ			
												OPEČNI ZDROB			
									TAKEMITSU TORU		LESENA SHRAMBA				
											OBRAMBNI STOLP				
									ČLOVEK, KI NE DOPUŠČA DVOMOV	BAPTISTE LAMARCK			NADALJ. GESLA	PREMOŽEN	
									NASLONITI SE NA KAJ				▼		
									NADZEMNI DEL RASTLINE						
								▶							
	POKRIT Z BARVO ALI VZORCEM	SKLOP ŠPORTNIH DEJAVNOSTI	SKUPINA ISTE VRSTE ŽIVALI	DEDEK NA PRIMORSKEM	GRŠKI MITOLOŠKI BOG		LISTNO BARVILO	▶							
							ŠPORTNIK ODBOJKE								
INDIJSKO MESTO OB GANGESU							IZRAŽENA VOLJA								
DETE							DOKTOR					SIVEC IVAN			
									NAKAZN. ZA DENAR						
									ZAJEC EDVARD						
ŽIVALI S TROBCEM							PROSTOR ZA VODO					ODZIV TELESA NA NEPRIJETNE DOGODKE	U THANT		
							LESAGE ALAIN						NEPREMIČNINSKI DOHODEK		
UMETNIŠKI ZBORNIK											STJEPAN RADIČ		TUJE ŽENSKO IME	SPOLNA CELICA RIB	
IVAN TAVČAR			VRSTA GLASBILA	HVALNICA	POGAN				ŽENSKO IME	MERSKA ENOTA TLAKA	OČETovi SESTRi				
											RAZUM				
NAJVIŠJI VRH KILIMANDŽARA					AVTOR: ANA HUĐERNIK		KULTURNI DELAVEC								
							TOLBUHIN DOBRİČ								
PREDHODNICA BABILONIJE					MERILNIK RAZDALJ										
UPRAVA AERONAVTIKE					KDOR DELA DRVA						GLAVNO MESTO JEMNA				

Če želite sodelovati pri zrebanju pravilnih rešitev NAGRADNE KRIŽANKE, izpišite geslo križanke in ga pošljite na dopisnici z vašim naslovom do, **31. 5. 2017** na naslov: **OBČINA RIBNICA NA POHORJU, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju**. Nagrajenci bodo objavljeni na spletni strani in na oglasni deski Občine Ribnica na Pohorju.

Podeljene bodo praktične nagrade:

- 1. nagrada:** 10 m³ drobljenca Marald 0-32 mm in 10 m³ stenskega gramoza, FCO naloženo v gramoznici Dobrava II.
- 2. nagrada:** Darilni bon za usluge Hotela Luka na Kopah (individualni wellness & penina).
- 3. nagrada:** Nedeljsko kosilo za dve osebi - Okrepčevalnica Jelka Ribnica na Pohorju.
- 4. - 10. nagrade:** Praktične nagrade podjetja Relax Turizem d.o.o., Turistične agencije Sonček d.o.o. in TD Ribnica na Pohorju.

Nagrade za križanko so prispevali:

- **Marald – Marsel** d.o.o., Hmelina 4, 2360 Radlje ob Dravi

- **VABO** podjetje za turizem, trgovino, gostinstvo in logistiko, d. o. o.
- **Prevoznništvo in gostinstvo, Viktor Pušnik** s.p.
- **Turistična agencija Sonček** d.o.o.
- **RELAX TURIZEM** d. o. o.
- **TD Ribnica na Pohorju**

IZID 17. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

Pahernikovi gozdovi

Zgled sonaravnega in večnamenskega gospodarjenja

Pahernikova ustanova gospodari s 570 hektarji gozdov, ki poraščajo severna pobočja Pohorja med Vuhredom in vrhom Velika Kopa. Posestvo obsega bogata rastišča mešanih gozdov jelke, smreke in bukve. Pahernikove gozdove odlikujejo: naravna obnova, malopovršinsko mozaična struktura sestojev, nadpovprečno visoka lesna zaloga (453 m³/ha), visoka kakovost sortimentov in odlična odprtost z gozdnimi prometnicami. Gospodarjenje je ekonomsko uspešno, nega gozdov se dosledno izvaja, upravitelji imajo posluš za varstvo narave in so odprti za obiskovalce, ki jih zanima gospodarjenje s posestjo. Pred več kot sto leti je Franjo Pahernik zastavil malopovršinsko gospodarjenje z naravno obnovo gozda pod zastorom odraslih dreves. V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so na posestvu med prvimi pričeli vpeljevati skupinsko postopno gospodarjenje, ki je s stalnim izpopolnjevanjem in vključevanjem znanstvenih izsledkov Oddelka za gozdarstvo in Gozdarskega inštituta Slovenije prešlo v izvirno sproščeno tehniko gojenja gozdov. Gozdove že več kot pol stoletja obiskujejo študentje gozdarstva in številne strokovne ekscurzije iz Slovenije in tujine.

www.pahernikova-ustanova.si

IZID 17. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

REMOPLAST

Ribniška d. o. o., Hmelina 4, 2360 Radlje ob Dravi

Ribniška koča
Hudi kot 24
2364 Ribnica na Pohorju
Tel. št.: 02 87 68 246

TURI, turizem Pohorje, d.o.o.

Vizije prostora.

Partizanska cesta 3
2000 MARIBOR
Tel.: 08/ 38 49 336

E-pošta: urbis@urbis.si
www.urbis.si

PROJEKTANTI, GRADITELJI, INVESTITORJI

Podjetje Urbis vam nudi celovit prostorski inženiring od svetovanja do pridobitve dovoljenj in izdelave potrebne dokumentacije za poseg v prostor

ARRIVA ŠTAJERSKA d.d.

Meljaska cesta 97, 2000 Maribor, Tel.: 02 23 50 219,
Fax.: 01 23 50 218, M.: info@arriva.si, W.: www.arriva.si

IZDELAVA LESNE EMBALAŽE, Boštjan Osvald s.p.

Zg. Lehen 11, 2364 Ribnica na Pohorju, Mobi: 041 807 846

KOROŠKI ZIDAR, Boštjan Vezovnik s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67b, 2367 Vuzenica, Tel.: 02 87 90 183,
Fax.: 02 87 90 184, Mobi.: 041 788 489

MARKET HRIBČEK, Mumel Irena s. p.

Podvelka 15, 2363 Podvelka; Tel.: 02 87 66 344

MONTAŽA ELEKTRO IN STROJNE OPREME, IZDELAVA STRELOVODOV IN MERITVE ELEKTRO INSTALACIJ,

Marjan Grosek s. p.

Josipdol 57, 2364 Ribnica na Pohorju; Mobi.: 041 668 975

NIVAL IVEST d.o.o.

Pobrežje 6a, 2284 Videm pri Ptujju,
Mobi.: 041 939 414, M.: info@nival-group.com

TISA, Jožica Prassnitz s. p.

Ribnica na Pohorju 43, 2364 Ribnica na Pohorju;
Mobi.: 041 522 343